

การสำรวจภาวะสุขภาพนักเรียนในประเทศไทย พ.ศ. 2564

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสำรวจภาวะสุขภาพนักเรียนในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2564 ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล 2 ระดับ ได้แก่ (1) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่อหาค่าความถี่และร้อยละตามข้อมูลในด้านต่าง ๆ และ (2) สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการทดสอบไคสแควร์ (Chi-square test) ผลการศึกษาซึ่งแสดงสถานการณ์สุขภาพของเยาวชนในประเทศ ประกอบด้วย 2 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ดังนี้

- 1.1 ข้อมูลทั่วไป
- 1.2 พฤติกรรมการบริโภคอาหารและเครื่องดื่มของนักเรียน
- 1.3 อนามัยส่วนบุคคลของนักเรียน
- 1.4 การได้รับการบาดเจ็บและความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับนักเรียน
- 1.5 สุขภาพจิต
- 1.6 พฤติกรรมการสูบบุหรี่ และการใช้ยาสูบในรูปแบบอื่น ๆ
- 1.7 พฤติกรรมการการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการใช้สารเสพติด
- 1.8 พฤติกรรมทางเพศและการป้องกันระหว่างมีเพศสัมพันธ์
- 1.9 กิจกรรมทางกาย และพฤติกรรมเนือยนิ่ง
- 1.10 ปัจจัยด้านประสบการณ์ที่โรงเรียนและที่บ้านของนักเรียน
- 1.11 การปฏิบัติตนเมื่อเกิดโรคระบาดเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริโภคกับน้ำหนักของนักเรียน
- 2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริโภคกับการได้รับความรู้เกี่ยวกับการรับประทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพ
- 2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการดูแลฟันและฟันผุ
- 2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการถูกข่มเหงรังแกและปัญหาทางสุขภาพจิต
- 2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการสนับสนุนของครอบครัว เพื่อน และโรงเรียน กับปัญหาทางสุขภาพจิต
- 2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว และพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการใช้ยาสูบในรูปแบบอื่น ๆ
- 2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างการถูกทำร้าย การต่อสู้กัน และการถูกข่มเหงรังแก กับการที่นักเรียนไม่ได้เข้าเรียนหรือไม่ได้ไปโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต
- 2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว และการไม่ได้ไปโรงเรียนกับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบันของนักเรียน
- 2.9 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนคู่นอนที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยและการคุมกำเนิดด้วยวิธีอื่น
- 2.10 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมทางกาย และการนอนหลับ กับน้ำหนักของนักเรียน

1.1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลจากนักเรียนทั่วประเทศ จำนวน 5,661 คน โดยจำแนกเป็นเพศชายจำนวน 2,504 คน (ร้อยละ 46.9) และ เพศหญิง จำนวน 3,135 คน (ร้อยละ 53.1) ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 13-17 ปี (ร้อยละ 86.5) และมีรูปร่างสมส่วน (ร้อยละ 72.7) นักเรียนมีภาวะอ้วนและน้ำหนักเกิน ร้อยละ 19.1 และมีภาวะผอม ร้อยละ 8.2 (ตาราง 1)

ตาราง 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในประเทศไทย

คุณลักษณะประชากร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	2504	46.9
หญิง	3135	53.1
อายุ		
12 ปีหรือน้อยกว่า	232	2.8
13-15 ปี	3621	61.3
16-17 ปี	1180	25.2
18ปีหรือมากกว่า	624	10.6
ระดับการศึกษา		
ม.1	1743	22.5
ม.2	905	21.8
ม.3	1288	21.1
ม.4	573	12.3
ม.5	509	11.4
ม.6	627	10.8

ความชุกของภาวะน้ำหนักตัวต่ำกว่าเกณฑ์ ภาวะน้ำหนักเกิน และภาวะอ้วน

จากการสำรวจพบว่า ร้อยละ 6.8 ของนักเรียนมีภาวะอ้วน ($> + 2$ SD จากค่ามัธยฐานสำหรับค่าดัชนีมวลกายตามอายุและเพศ) โดยพบว่า สัดส่วนนักเรียนชายที่มีภาวะอ้วนมีมากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 22.0 และ 16.5 ตามลำดับ) สำหรับนักเรียนที่มีภาวะน้ำหนักเกิน พบว่า ร้อยละ 19.1 ของนักเรียน มีภาวะน้ำหนักเกิน ($> + 1$ SD จากค่ามัธยฐานสำหรับค่าดัชนีมวลกายตามอายุและเพศ) และสัดส่วนของนักเรียนชายที่น้ำหนักเกินมีมากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 22.0 และ 16.5 ตามลำดับ) สำหรับนักเรียนที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 8.2 ของนักเรียน มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ (< -2 SD จากค่ามัธยฐานของดัชนีมวลกายแบ่งตามอายุและเพศ) และสัดส่วนของนักเรียนชาย (ร้อยละ 11.5) ที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์นั้นสูงกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 5.3) โดยภาวะน้ำหนักของนักเรียนเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 2)

ตาราง 2 ร้อยละของภาวะน้ำหนักของนักเรียน จำแนกตามเพศ ประเทศไทย พ.ศ.2564

ข้อความคำถาม	จำนวนรวม %(CI)*	เพศ	
		ชาย % (CI)*	หญิง % (CI)*
นักเรียนกลุ่มอ้วน	6.8 (6.2 - 7.5)	8.8 (7.4 - 10.5)	5.1 (4.3 - 6.0)
นักเรียนที่มีภาวะน้ำหนักเกิน	19.1 (17.4 - 20.9)	22.0 (19.2 - 25.1)	16.5 (15.2 - 17.9)
นักเรียนที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์	8.2 (7.4 - 9.1)	11.5 (10.3 - 12.7)	5.3 (4.4 - 6.4)

1.2 พฤติกรรมการบริโภคอาหารและเครื่องดื่มของนักเรียนและการสอนเรื่องประโยชน์ของการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคอาหาร และการสอนเรื่องประโยชน์ของการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ ดังตาราง 3

ความชุกของภาวะความหิว

ในภาพรวม พบว่า นักเรียนที่เผชิญกับความหิวเพราะที่บ้านมีอาหารไม่เพียงพอเป็นส่วนมากและเป็นประจำในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ อยู่ในระดับน้อยมาก (ร้อยละ 3.9) โดยพบในกลุ่มนักเรียนชาย (ร้อยละ 4.6) มากกว่ากลุ่มนักเรียนหญิง (ร้อยละ 3.3) ซึ่งผลการศึกษา พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การบริโภคผลไม้และผัก

ผลการวิเคราะห์ ในช่วง 30 วัน ก่อนทำการสำรวจ พบว่า ร้อยละ 11.9 ของนักเรียนไม่รับประทานผลไม้ เช่น มะม่วง ฝรั่ง ส้ม และเงาะ และ ร้อยละ 6.4 ของนักเรียนไม่รับประทานผัก เช่น กะหล่ำปลี ผักบุ้ง คื่นช่าย แตงกวา และดอกกะหล่ำ ผลการศึกษา พบว่า การไม่รับประทานผักและผลไม้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ผลไม้: ร้อยละ 12.7 (ชาย) และ 11.1 (หญิง), ผัก: ร้อยละ 7.1 (ชาย) และ ร้อยละ 5.7 (หญิง))

พฤติกรรมการบริโภคอื่น ๆ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ร้อยละ 80.3 ของนักเรียนรับประทานอาหารจากร้านอาหาร fast food เช่น ร้านแฮมเบอร์เกอร์ ร้านอาหารโรงเรียน หรือตลาด มากกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ซึ่งการรับประทานอาหารจากร้านอาหาร fast food ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่าง นักเรียนชายและนักเรียนหญิง และร้อยละ 9.9 ของนักเรียนไม่รับประทานอาหารที่มีส่วนประกอบของธาตุเหล็กในระหว่าง 7 วัน ก่อนการสำรวจ และไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง สำหรับการบริโภคน้ำอัดลมและนมหรือรับประทานผลิตภัณฑ์จากนม พบว่า ร้อยละ 20 ของนักเรียนไม่ดื่มน้ำอัดลม เช่น โด๊ป เป๊ปซี่ สไปร์ท หรือเซเว่นอัพ และอื่น ๆ ในระหว่าง 7 วัน ก่อนการสำรวจ และไม่พบความแตกต่างอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง (ร้อยละ 17.1 และ 22.7 ตามลำดับ) นอกจากนี้ ร้อยละ 15 ของนักเรียน ไม่ได้মনมหรือรับประทานผลิตภัณฑ์จากนม เช่น โยเกิร์ต หรือชีสในระหว่าง 7 วัน ก่อนการสำรวจ และไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง (ร้อยละ 16.7 และ 13.6 ตามลำดับ)

การสอนเรื่องประโยชน์ของการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ

ร้อยละ 73.5 ของนักเรียนระบุว่าได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของการรับประทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพ โดยพบว่านักเรียนชายได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของการรับประทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพ (ร้อยละ 72.1) และนักเรียนหญิงได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของการรับประทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพ (ร้อยละ 74.8) ซึ่งผลการทดสอบพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 3 พฤติกรรมการบริโภคอาหาร และการสอนเรื่องประโยชน์ของการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ จำแนกตามเพศประเทศไทย พ.ศ.2564

ข้อความ	จำนวนรวม %(CI)*	เพศ	
		ชาย % (CI)*	หญิง % (CI)*
นักเรียนที่หิวเพราะที่บ้านมีอาหารไม่เพียงพอเป็น ส่วนมากและเป็นประจำในระหว่าง 30 วัน ก่อนการ สำรวจ	3.9 (3.2 - 4.9)	4.6 (3.5 - 6.0)	3.3 (2.5 - 4.4)
นักเรียนรับประทานอาหารเช้าเป็นส่วนมากและเป็น ประจำเสมอ ในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ	53.7 (51.0 - 56.4)	56.6 (52.9 - 60.2)	51.3 (48.5 - 54.0)
นักเรียนที่ไม่รับประทานผลไม้ เช่น มะม่วง กล้วย ฝรั่ง ส้มหรือเงาะ ในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ	11.9 (10.4 - 13.5)	12.7 (10.5 - 15.3)	11.1 (9.4 - 13.1)

*ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตาราง 3 พฤติกรรมการบริโภคอาหาร และการสอนเรื่องประโยชน์ของการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ จำแนกตามเพศประเทศไทย พ.ศ.2564 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	จำนวนรวม %(CI)*	เพศ	
		ชาย % (CI)*	หญิง % (CI)*
นักเรียนที่ไม่รับประทานผัก เช่น ผักกาด ผักบุ้ง ผักคะน้า แตงกวา หรือกะหล่ำปลี จำนวน 1 ครั้ง ต่อวัน หรือมากกว่านั้นในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ	6.4 (5.5 - 7.3)	7.1 (5.9 - 8.5)	5.7 (4.8 - 6.7)
นักเรียนรับประทานอาหารจากร้านอาหาร fast food เช่น ร้านแฮมเบอร์เกอร์ โรงอาหารโรงเรียน หรือตลาด มากกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์ (ในระหว่าง 7 วัน ก่อนการสำรวจ)	80.3 (77.4 - 82.8)	78.2 (75.0 - 81.1)	82.1 (79.1 - 84.8)
นักเรียนที่ไม่ดื่มเครื่องดื่ม เช่น โค้ก เป๊ปซี่ สไปรท์ หรือเซเว่น อีฟ และอื่น ๆ จำนวน ในระหว่าง 7 วัน ก่อนการสำรวจ	20.0 (16.9 - 23.5)	17.1 (13.9 - 20.9)	22.7 (19.0 - 26.9)
นักเรียนที่ไม่ดื่มนมหรือรับประทานผลิตภัณฑ์จากนม เช่น โยเกิร์ต หรือชีสในระหว่าง 7 วัน ก่อนการสำรวจ	15.0 (13.6 - 16.5)	16.7 (14.7 - 18.9)	13.6 (12.0 - 15.3)
นักเรียนที่ไม่รับประทานอาหารที่มีส่วนประกอบของธาตุเหล็กในระหว่าง 7 วัน ก่อนการสำรวจ	9.9 (8.6 - 11.3)	9.9 (8.5 - 11.6)	9.8 (8.3 - 11.4)
นักเรียนที่ได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของการรับประทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพ	73.5 (69.7 - 77.0)	72.1 (69.4 - 74.6)	74.8 (69.5 - 79.4)

*ระดับความเชื่อมั่น 95%

1.3 สุขอนามัยส่วนบุคคลของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4 พบว่า ในช่วง 30 วันก่อนการสำรวจ ร้อยละ 94.9 ของนักเรียน ทำความสะอาดฟันหรือแปรงฟันอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อวันหรือมากกว่า โดยพบความแตกต่างระหว่างนักเรียนหญิง (ร้อยละ 97.6) และนักเรียนชาย (ร้อยละ 91.8) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ ร้อยละ 16.5 ของนักเรียนเคยไปพบหมอฟัน (ทันตแพทย์ หรือ ทันตภิบาล) เพื่อตรวจ หรือรักษาฟัน โดยสัดส่วนของนักเรียนชาย (ร้อยละ 19.8) และนักเรียนหญิง (ร้อยละ 13.7) ที่เคยไปพบหมอฟัน (ทันตแพทย์ หรือ ทันตภิบาล) เพื่อตรวจ หรือรักษาฟัน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการสำรวจ พบว่า ร้อยละ 28.7 ของนักเรียนมีฟันแท้ผุมากกว่า 1 ซี่ขึ้นไป โดยสัดส่วนของนักเรียนที่มีฟันแท้ผุมากกว่า 1 ซี่ในกลุ่มนักเรียนชาย (ร้อยละ 26.9) และนักเรียนหญิง (ร้อยละ 30.2) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการล้างมือ พบว่า ร้อยละ 12.4 ของนักเรียนไม่เคยล้างมือหรือล้างบ้าง นาน ๆ ครั้งก่อนรับประทานอาหาร ในระหว่าง 30 วันก่อนการสำรวจ นอกจากนี้พบว่า ร้อยละ 5.7 ของนักเรียนไม่เคยล้างมือหรือล้างบ้างนาน ๆ ครั้ง หลังการใช้ส้วม ในช่วง 30 วันก่อนการสำรวจ

จากการสำรวจเรื่องความสะอาดของห้องส้วมที่โรงเรียน พบว่า มากกว่าครึ่งของนักเรียนชาย (ร้อยละ 61.1) และนักเรียนหญิง (ร้อยละ 51.3) ที่ระบุว่า ไม่มีห้องส้วมที่สะอาดที่โรงเรียน สำหรับการใช้อุปกรณ์ในการล้าง

มือ พบว่า ร้อยละ 12.2 ของนักเรียนไม่เคยใช้สบู่ล้างมือหรือใช้บั้งนาน ๆ ครั้ง ในระหว่าง 30 วันก่อนการสำรวจ หากพิจารณาจากพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการล้างมือ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ตาราง 4 พฤติกรรมการปฏิบัติเกี่ยวกับอนามัยส่วนบุคคลของนักเรียน จำแนกตามเพศ ประเทศไทย พ.ศ. 2564

ข้อความ	จำนวนรวม %(CI)*	เพศ	
		ชาย % (CI)*	หญิง % (CI)*
นักเรียนทำความสะอาดฟันหรือแปรงฟันอย่างน้อย 1 ครั้งต่อวัน ในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ	94.9 (93.6 - 95.9)	91.8 (89.4 - 93.7)	97.6 (96.8 - 98.2)
นักเรียนที่มีฟันแท้ผุ มากกว่า 1 ซี่ ขึ้นไป	28.7 (26.4 - 31.2)	26.9 (24.6 - 29.4)	30.2 (27.2 - 33.3)
นักเรียนที่เคยไปพบหมอฟัน (ทันตแพทย์ หรือ ทันตภิบาล) เพื่อตรวจ หรือรักษาฟัน	16.5 (14.0 - 19.3)	19.8 (17.0 - 22.8)	13.7 (11.1 - 16.7)
นักเรียนไม่เคยล้างมือหรือล้างบั้งนาน ๆ ครั้งก่อนรับประทานอาหารในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ	12.4 (10.7 - 14.2)	13.4 (11.6 - 15.3)	11.5 (9.2 - 14.2)
นักเรียนไม่เคยล้างมือหรือล้างบั้งนาน ๆ ครั้งหลังการใช้ส้วมในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ	5.7 (4.7 - 6.9)	7.0 (5.6 - 8.8)	4.5 (3.1 - 6.6)
นักเรียนไม่เคยใช้สบู่ล้างมือหรือใช้บั้งนาน ๆ ครั้งในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ	12.2 (10.9 - 13.6)	13.9 (12.0 - 16.0)	10.5 (8.9 - 12.3)
นักเรียนที่ไม่มีห้องส้วมสะอาดที่โรงเรียน	55.8 (49.8 - 61.7)	61.1 (55.7 - 66.2)	51.3 (43.6 - 58.8)

*ระดับความเชื่อมั่น 95%

1.4 การได้รับการบาดเจ็บและความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการได้รับการบาดเจ็บและความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับนักเรียน และปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บโดยไม่เจตนา แสดงดังตารางที่ 5

การถูกทำร้ายร่างกาย

ในภาพรวม พบว่า ในช่วง 12 เดือนก่อนการสำรวจ ร้อยละ 18.2 ของนักเรียนถูกทำร้ายร่างกายอย่างน้อยหนึ่งครั้งหรือมากกว่า โดยที่นักเรียนชายจะมีแนวโน้มที่ถูกทำร้ายร่างกายมากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 24.4 และ 12.5 ตามลำดับ)

การต่อสู้กันในโรงเรียน

นักเรียนร้อยละ 24.4 เคยมีส่วนร่วมในการต่อสู้หนึ่งครั้งหรือมากกว่า ในช่วง 12 เดือนก่อนการสำรวจ โดยนักเรียนชาย (ร้อยละ 33.4) มีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในการต่อสู้มากกว่า นักเรียนหญิง (ร้อยละ 16.4)

การได้รับบาดเจ็บรุนแรง

จากการสำรวจ พบว่า ประมาณครั้งหนึ่งของนักเรียน (ร้อยละ 52.6) เคยได้รับบาดเจ็บรุนแรงหนึ่งครั้งหรือมากกว่า ในช่วง 12 เดือนก่อนการสำรวจ โดยพบว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 60.4) จะได้รับบาดเจ็บรุนแรงบ่อยครั้งกว่า นักเรียนหญิง (ร้อยละ 45.5) ในกลุ่มนักเรียนที่ได้รับบาดเจ็บรุนแรงในช่วง 12 เดือนก่อนการสำรวจ พบว่า มีความแตกต่างของการได้รับบาดเจ็บรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยในกลุ่มนักเรียนที่ได้รับบาดเจ็บรุนแรง พบว่า ร้อยละ 10.2 ของนักเรียนได้รับบาดเจ็บรุนแรงที่สุดจนทำให้กระดูกหัก หรือ ข้อเคลื่อน และร้อยละ 27.3 ได้รับบาดเจ็บที่รุนแรงที่สุดจากอุบัติเหตุทางรถยนต์หรือถูกชนโดยรถยนต์ นอกจากนี้ นักเรียนร้อยละ 18.3 ระบุว่าบาดเจ็บรุนแรงที่สุดที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเกิดขึ้นที่โรงเรียน

การถูกข่มเหงรังแกกลั่นแกล้ง

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 20 ของนักเรียนถูกข่มเหงรังแกขณะอยู่ในโรงเรียน ในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ และประมาณร้อยละ 10-15 ของนักเรียนถูกข่มเหงรังแกขณะอยู่นอกโรงเรียน (ร้อยละ 10.5) และ ถูกข่มเหงรังแกผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์(ร้อยละ 15.0) โดยที่นักเรียนชายจะถูกข่มเหงรังแกมากกว่านักเรียนหญิงทั้งในขณะที่อยู่ในโรงเรียน อยู่นอกโรงเรียน และทางสื่อสังคมออนไลน์ ผลการสำรวจยังพบการถูกข่มเหงรังแกขณะอยู่ในโรงเรียนและขณะอยู่นอกโรงเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บโดยไม่เจตนา

จากการสำรวจปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บโดยไม่เจตนา พบว่า ในภาพรวมนักเรียน ร้อยละ 42.3 ไม่เคยหรือนาน ๆ ครั้ง ที่จะใช้เข็มฉีดยาเมื่อนั่งรถยนต์หรือพาหนะอื่นที่มีเครื่องยนต์ที่ขับขี่โดยผู้อื่นในระหว่าง 30 วันก่อนการสำรวจ ซึ่งไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนชาย (ร้อยละ 42.8) และนักเรียนหญิง (ร้อยละ 41.9)

ประมาณร้อยละ 20 ของนักเรียนเคยโดยสารรถยนต์หรือพาหนะอื่นที่มีผู้ขับขี่โดยคนที่ดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าหรือเท่ากับ 1 ครั้ง ในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ โดยนักเรียนชายเคยโดยสารรถยนต์หรือพาหนะอื่นที่มีผู้ขับขี่โดยคนที่ดื่มแอลกอฮอล์ มากกว่าหรือเท่ากับ 1 ครั้ง ในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ (ร้อยละ 22.2) มากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 17.2)

สำหรับการสวมหมวกนิรภัยเมื่อนั่งรถยนต์หรือพาหนะอื่นที่มีเครื่องยนต์ที่ขับขี่โดยผู้อื่น พบว่า ประมาณครั้งหนึ่งของนักเรียนไม่เคยหรือนาน ๆ ครั้งที่จะสวมหมวกนิรภัยเมื่อนั่งรถยนต์หรือพาหนะอื่นที่มีเครื่องยนต์ที่ขับขี่โดยผู้อื่น (ร้อยละ 50.7) โดยมากกว่าครึ่งของนักเรียนหญิงไม่เคยหรือนาน ๆ ครั้งที่จะสวมหมวกนิรภัยเมื่อนั่งรถยนต์หรือพาหนะอื่นที่มีเครื่องยนต์ที่ขับขี่โดยผู้อื่น (ร้อยละ 52.8) และ ร้อยละ 48.4 ของนักเรียนชายที่ไม่เคยหรือนาน ๆ ครั้งที่จะสวมหมวกนิรภัยเมื่อนั่งรถยนต์หรือพาหนะอื่นที่มีเครื่องยนต์ที่ขับขี่โดยผู้อื่น

ตาราง 5 การได้รับการบาดเจ็บและความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับนักเรียน และปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บโดยไม่เจตนา จำแนกตามเพศ ประเทศไทย พ.ศ. 2564

ข้อความ	จำนวนรวม %(CI)*	เพศ	
		ชาย % (CI)*	หญิง % (CI)*
นักเรียนถูกทำร้ายร่างกายจำนวน 1 ครั้งหรือมากกว่านั้น ในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ	18.2 (16.2 - 20.4)	24.4 (21.4 - 27.7)	12.5 (10.7 - 14.5)
ตัวนักเรียนมีการต่อสู้กัน จำนวน 1 ครั้งหรือมากกว่านั้น ในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ	24.4 (22.3 - 26.6)	33.4 (30.6 - 36.4)	16.4 (14.2 - 18.8)
นักเรียนได้รับบาดเจ็บรุนแรง จำนวน 1 ครั้งหรือมากกว่าในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ	52.6 (49.1 - 56.1)	60.4 (56.2 - 64.4)	45.5 (42.0 - 49.1)
ในจำนวนนักเรียนที่ได้รับบาดเจ็บรุนแรง นักเรียนได้รับบาดเจ็บรุนแรงที่สุดอันเกิดจากกระดุกหัก หรือข้อเคลื่อนในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ	10.2 (8.2 - 12.7)	12.6 (9.9 - 15.9)	7.5 (5.4 - 10.4)
ในจำนวนนักเรียนที่ได้รับบาดเจ็บรุนแรง นักเรียนได้รับบาดเจ็บที่รุนแรงที่สุดจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ หรือถูกชนโดยรถยนต์ ในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ	27.3 (23.9 - 31.1)	27.4 (22.5 - 32.9)	27.1 (21.6 - 33.3)
ในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ การบาดเจ็บรุนแรงที่สุดที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน เกิดขึ้นที่โรงเรียน	18.3 (16.2 - 20.5)	17.6 (15.0 - 20.5)	19.0 (16.0 - 22.4)
นักเรียนที่เคยถูกข่มเหงรังแกขณะอยู่ในโรงเรียน ในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ	20.0 (17.8 - 22.4)	23.7 (20.4 - 27.4)	16.7 (14.3 - 19.4)
นักเรียนถูกข่มเหงรังแกขณะอยู่นอกโรงเรียน ในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ	10.5 (9.2 - 11.9)	13.4 (11.0 - 16.1)	8.0 (6.9 - 9.3)
นักเรียนถูกข่มเหงรังแก ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Intragram Snapchat Facebook, Twitter, Tik tok ในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ	15.0 (13.2 - 16.9)	16.9 (14.3 - 19.8)	13.3 (11.5 - 15.4)
นักเรียนที่ไม่เคยหรือนาน ๆ ครั้งที่จะใช้เข็มขัดนิรภัย เมื่อนั่งรถยนต์หรือพาหนะอื่นที่มีเครื่องยนต์ที่ขับขี่โดยผู้อื่นในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ	42.3 (39.0 - 45.7)	42.8 (38.7 - 47.0)	41.9 (37.9 - 46.0)
นักเรียนที่โดยสารรถยนต์หรือพาหนะอื่นที่มีผู้ขับขี่โดยคนที่ดื่มแอลกอฮอล์ มากกว่าหรือเท่ากับ 1 ครั้ง ในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ	19.5 (17.5 - 21.8)	22.2 (19.2 - 25.4)	17.2 (14.8 - 20.0)
นักเรียนที่ไม่เคยหรือนาน ๆ ครั้งที่จะสวมหมวกนิรภัย เมื่อนั่งรถยนต์หรือพาหนะอื่นที่มีเครื่องยนต์ที่ขับขี่โดยผู้อื่น	50.7 (47.9 - 53.5)	48.4 (44.6 - 52.3)	52.8 (48.7 - 56.8)

*ระดับความเชื่อมั่น 95%

1.5 สุขภาพจิต

ผลการสำรวจด้านความรู้สึกและมิตรภาพของนักเรียน แสดงดังตารางที่ 6 พบว่า ผลการสำรวจด้านความรู้สึกและมิตรภาพของนักเรียน พบว่า นักเรียนร้อยละ 18.9 มีความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวบ่อยครั้งหรือเป็นประจำในช่วง 12 เดือนก่อนการสำรวจ โดยความชุกของความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวในกลุ่มนักเรียนชายและหญิงนั้นไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้พบว่า นักเรียนร้อยละ 16.0 มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืน บ่อยครั้งหรือเป็นประจำในช่วง 12 เดือน โดยความชุกของการวิตกกังวลในกลุ่มนักเรียนชาย (ร้อยละ 12.7) และหญิง (ร้อยละ 18.9) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการสำรวจ ยังพบว่า นักเรียนมีความคิดจริงจังในการพยายามฆ่าตัวตายในช่วง 12 เดือนก่อนการสำรวจ อยู่ที่ร้อยละ 17.4 และมีนักเรียนร้อยละ 15.5 เคยวางแผนถึงวิธีการพยายาม ฆ่าตัวตายที่วางแผนในการฆ่าตัวตาย และร้อยละ 15.1 ที่เคยวางแผนและพยายามฆ่าตัวตายหนึ่งครั้ง หรือ มากกว่า โดยนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีความคิดจริงจังในการพยายามฆ่าตัวตาย และวางแผนถึงวิธีการพยายามฆ่าตัวตายมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบอีกว่า นักเรียนร้อยละ 6.3 นั้นไม่มีเพื่อนสนิทเลย และไม่มี ความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

สำหรับการสอนในชั้นเรียน พบว่า นักเรียน ระบุว่านักเรียนได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับอาการที่แสดงถึงภาวะซึมเศร้าและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย (ร้อยละ 46.1) ได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับการจัดการเมื่อพบว่าเพื่อนคิดจะฆ่าตัวตาย (ร้อยละ 35) และ ได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับการจัดการความเครียด (ร้อยละ 51.7)

ตาราง 6 ความรู้สึกและมิตรภาพของนักเรียน จำแนกตามเพศ ประเทศไทย พ.ศ. 2564

ข้อคำถาม	จำนวนรวม %(CI)*	เพศ	
		ชาย % (CI)*	หญิง % (CI)*
นักเรียนมีความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวบ่อยครั้งหรือเป็นประจำระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ	18.9 (17.5 - 20.3)	16.6 (14.0 - 19.6)	20.7 (18.5 - 23.2)
นักเรียนมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืน บ่อยครั้งหรือเป็นประจำในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ	16.0 (15.1 - 16.9)	12.7 (10.8 - 14.9)	18.9 (17.5 - 20.4)
นักเรียนมีความคิดจริงจังในการพยายามฆ่าตัวตาย ในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ	17.4 (15.8 - 19.2)	11.6 (9.7 - 13.7)	22.2 (20.0 - 24.7)

ตาราง 6 ความรู้สึกละและมิตรภาพของนักเรียน จำแนกตามเพศ ประเทศไทย พ.ศ. 2564 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวนรวม %(CI)*	เพศ	
		ชาย % (CI)*	หญิง % (CI)*
นักเรียนเคยวางแผนถึงวิธีการพยายามฆ่าตัวตายในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ	15.5 (14.0 - 17.1)	9.5 (8.1 - 11.1)	20.5 (18.6 - 22.5)
นักเรียนเคยวางแผนและพยายามฆ่าตัวตาย 1 ครั้ง หรือมากกว่า ในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ	15.1 (13.3 - 17.1)	12.1 (9.7 - 14.9)	17.6 (15.5 - 20.0)
นักเรียนที่บอกว่าตนเองไม่มีเพื่อนสนิท	6.3 (5.2 - 7.7)	6.8 (5.4 - 8.6)	5.8 (4.4 - 7.7)
นักเรียนได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับอาการที่แสดงถึงภาวะซึมเศร้าและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย	46.1 (42.0 - 50.1)	47.0 (42.7 - 51.3)	45.2 (40.1 - 50.5)
นักเรียนได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับการจัดการเมื่อพบว่าเพื่อนคิดจะฆ่าตัวตาย	35.0 (31.8 - 38.5)	35.9 (33.1 - 38.9)	34.2 (30.1 - 38.6)
นักเรียนได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับการจัดการความเครียด	51.7 (48.4 - 55.1)	49.7 (45.4 - 54.1)	53.6 (50.2 - 57.0)

*ระดับความเชื่อมั่น 95%

1.6 พฤติกรรมการสูบบุหรี่ และการใช้ยาสูบในรูปแบบอื่น ๆ

ตาราง 7 แสดงผลสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และการใช้ยาสูบในรูปแบบอื่น ๆ ของนักเรียน ดังนี้

ความชุกของการสูบบุหรี่

ในกลุ่มนักเรียนที่เคยสูบบุหรี่ มีนักเรียนร้อยละ 70.4 ลองสูบบุหรี่ครั้งแรกก่อนอายุ 13 ปี โดยไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง (ร้อยละ 74.1 และร้อยละ 62.4) ในช่วง 30 วันก่อนการสำรวจ นักเรียนร้อยละ 10.4 นั้นสูบบุหรี่เป็นเวลาหนึ่งวันหรือมากกว่าหนึ่งวัน โดยนักเรียนชาย (ร้อยละ 18.2) สูบบุหรี่มากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 5.6) และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการสำรวจยังพบว่านักเรียนร้อยละ 14.6 ใช้ยาสูบรูปแบบต่าง ๆ เช่น ยาเส้น บารูกู หรือบุหรี่ไฟฟ้าเป็นเวลาหนึ่งวันหรือมากกว่านั้น ซึ่งพบความชุกในกลุ่มนักเรียนชาย มากกว่า นักเรียนหญิง (ร้อยละ 22.3 และร้อยละ 7.7 ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ในช่วง 30 วันก่อนการสำรวจ ร้อยละ 7.5 ของนักเรียนใช้บุหรี่ไฟฟ้ามากกว่า 3 วัน โดยพบในกลุ่มนักเรียนชาย (ร้อยละ 11.2) มากกว่าในกลุ่มนักเรียนหญิง (ร้อยละ 4.2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มนักเรียนที่สูบบุหรี่ พบว่า ร้อยละ 81.4 ได้พยายามเลิกสูบบุหรี่ในช่วง 12 เดือนก่อนการสำรวจ และการพยายามเลิกบุหรี่ระหว่างนักเรียนชาย (ร้อยละ 81.5) และนักเรียนหญิง (ร้อยละ 77.1) ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การสูบบุหรี่ของบิดามารดาและผู้ปกครอง

โดยรวมแล้ว พบว่า นักเรียนร้อยละ 44.1 ให้ข้อมูลว่ามีคนสูบบุหรี่อยู่ในสถานที่เดียวกับนักเรียน อย่างน้อยหนึ่งวันหรือมากกว่า ในช่วง 7 วันก่อนการสำรวจ และยังพบว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียน ร้อยละ 43.0 ใช้ยาสูบในรูปแบบอื่น เช่น ยาเส้น ฯลฯ โดยพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง (ร้อยละ 40.3 และร้อยละ 45.4)

ตาราง 7 การสูบบุหรี่และการใช้ยาสูบในรูปแบบอื่น ๆ ของนักเรียน จำแนกตามเพศ ประเทศไทย พ.ศ. 2564

ข้อความ	จำนวนรวม %(CI)*	เพศ	
		ชาย % (CI)*	หญิง % (CI)*
นักเรียนที่สูบบุหรี่ครั้งแรกเมื่ออายุ 13 ปีหรือน้อยกว่านั้น	70.4 (65.6 - 74.9)	74.1 (67.4 - 79.8)	62.4 (55.3 - 69.1)
นักเรียนที่สูบบุหรี่ (เป็นเวลา 1 วันหรือมากกว่านั้น ในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ)	11.5 (9.7 - 13.5)	18.2 (15.3 - 21.4)	5.6 (4.1 - 7.4)
นักเรียนที่ปัจจุบันใช้ยาสูบรูปแบบต่าง ๆ เช่น ยาเส้น บารุก หรือบุหรี่ไฟฟ้า เป็นเวลา 1 วันหรือมากกว่านั้น ในช่วง 30 วัน ก่อนการสำรวจ	14.6 (12.2 - 17.2)	22.3 (18.8 - 26.3)	7.7 (5.8 - 10.1)
นักเรียนที่ใช้บุหรี่ไฟฟ้า มากกว่า 3 วัน (ในช่วง 30 วัน ก่อนการสำรวจ)	7.5 (6.1 - 9.2)	11.2 (9.0 - 13.9)	4.2 (3.1 - 5.5)
นักเรียนที่สูบบุหรี่ เคยพยายามเลิกสูบบุหรี่ในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ	81.4 (78.1 - 84.4)	80.4 (75.6 - 84.5)	83.8 (73.8 - 90.5)
นักเรียนที่ระบุว่ามีคนสูบบุหรี่อยู่ในสถานที่เดียวกับนักเรียน (ในช่วง 1 - 7 วัน ก่อนการสำรวจ)	44.1 (42.0 - 46.1)	44.3 (40.8 - 47.8)	44.0 (41.5 - 46.5)
พ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียนที่ใช้ยาสูบรูปแบบอื่น ๆ เช่น ยาเส้น	43.0 (40.1 - 46.0)	40.3 (37.3 - 43.5)	45.4 (41.6 - 49.4)

*ระดับความเชื่อมั่น 95%

1.7 พฤติกรรมการการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการใช้สารเสพติด

พฤติกรรมการการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการใช้สารเสพติด แสดงดังตารางที่ 8

ความชุกของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ในกลุ่มนักเรียนที่เคยลองดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีนักเรียนมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 52.5) ที่ดื่มครั้งแรกตั้งแต่อายุ 14 ปี และพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง (ร้อยละ 60.3 และร้อยละ 45.9) โดยรวมแล้ว พบว่า นักเรียน ร้อยละ 29.1 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อย่างน้อยหนึ่ง

แก้วต่อวันหรือมากกว่า ในช่วง 30 วัน ก่อนการสำรวจ ความชุกของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มนักเรียนชาย (ร้อยละ 28.8) และนักเรียนหญิง (ร้อยละ 29.4) มีสัดส่วนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การเข้าถึงผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ในกลุ่มนักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในช่วง 30 วันก่อนการสำรวจนั้น พบว่า ร้อยละ 15.1 ของนักเรียนได้รับแอลกอฮอล์จากเพื่อน และนักเรียนร้อยละ 38.9 จะดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ เมื่อได้รับจากเพื่อนสนิท โดยพบในนักเรียนหญิง (ร้อยละ 43.3) มากกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 33.8) และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความมีเมมาและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ร้อยละ 16.6 ของนักเรียน ให้ข้อมูลว่าเคยมีอาการเมาค้าง รู้สึกป่วยมีปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวหรือเพื่อน อันเป็นผลจากการดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงชีวิตที่ผ่านมา และ ร้อยละ 30.5 ของนักเรียน ให้ข้อมูลว่าดื่มแอลกอฮอล์จำนวนมากจนมีอาการเมามาก ๆ 1 ครั้งหรือมากกว่าในช่วงชีวิตที่ผ่านมา (นักเรียนชาย ร้อยละ 29.2 และนักเรียนหญิง ร้อยละ 31.5)

ความชุกของการใช้สารเสพติด

ในกลุ่มนักเรียนที่เคยใช้สารเสพติด เริ่มใช้สารเสพติดครั้งแรกก่อนอายุ 14 ปี หรือ น้อยกว่า (ร้อยละ 72.9) ความชุกของการใช้สารเสพติดนั้นไม่แตกต่างกันในกลุ่มนักเรียนชายและนักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ร้อยละ 74.0 และร้อยละ 69.6) ผลการสำรวจโดยรวมพบว่า นักเรียนร้อยละ 7 เคยสูบบุหรี่มาแล้วอย่างน้อยหนึ่งครั้งในชีวิตของพวกเขาหรือมากกว่า โดยนักเรียนชาย (ร้อยละ 11.8) จะมีการสูบบุหรี่มากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 2.8) และในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ พบว่า ร้อยละ 4.9 ของนักเรียนมีการใช้กัญชาอย่างน้อย 1 ครั้งหรือมากกว่า นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนร้อยละ 3.7 เคยเสพยาเสพติดแอมเฟตามีนหรือเมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) หนึ่งครั้งในชีวิต หรือมากกว่า โดยพบว่า นักเรียนชายจะมีการใช้สารเสพติดแอมเฟตามีนหรือเมทแอมเฟตามีนมากกว่า นักเรียนหญิง (ร้อยละ 6.1 และ ร้อยละ 1.5) ซึ่งการใช้กัญชาและการใช้แอมเฟตามีน (ยาบ้า) หรือ เมทแอมเฟตามีน (ยาไอซ์) มีความแตกต่างกันในกลุ่มนักเรียนชายและนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 8 การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการใช้สารเสพติดอื่น ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ประเทศไทย พ.ศ.2564

ข้อความ	จำนวนรวม %(CI)*	เพศ	
		ชาย % (CI)*	หญิง % (CI)*
นักเรียนเริ่มดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก นอกจากการจิบเพียงเล็กน้อยก่อนอายุ 14 ปี หรือน้อยกว่า	52.5 (48.1 - 56.8)	60.3 (54.8 - 65.6)	45.9 (41.0 - 50.9)
นักเรียนดื่มแอลกอฮอล์อย่างน้อย 1 แก้ว ตั้งแต่ 1 วันหรือมากกว่า (ในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ)	29.1 (26.8 - 31.5)	28.8 (25.7 - 32.0)	29.4 (26.1 - 33.0)
นักเรียนที่ได้รับแอลกอฮอล์จากเพื่อนในระหว่าง 30 วันก่อนการสำรวจ	15.1 (13.4 - 17.1)	15.3 (12.5 - 18.5)	14.9 (12.9 - 17.2)

ข้อความคำถาม	จำนวนรวม %(CI)*	เพศ	
		ชาย % (CI)*	หญิง % (CI)*
นักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ เมื่อได้รับจากเพื่อนสนิท	38.9 (36.5 - 41.3)	33.8 (30.6 - 37.2)	43.3 (40.3 - 46.3)
นักเรียนเคยมีอาการเมาค้าง รู้สึกป่วยมีปัญหากับครอบครัวหรือเพื่อน อันเป็นผลจากการดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงชีวิตที่ผ่านมา	16.6 (14.9 - 18.5)	16.1 (14.2 - 18.3)	17.0 (14.6 - 19.8)
นักเรียนดื่มแอลกอฮอล์จำนวนมากจนมีอาการเมา มาก ๆ 1 ครั้งหรือมากกว่านั้นในช่วงชีวิตที่ผ่านมา	30.5 (27.7 - 33.3)	29.2 (26.0 - 32.8)	31.5 (27.8 - 35.4)
นักเรียนเริ่มใช้สารเสพติดครั้งแรก ก่อนอายุ 14 ปี	72.9 (67.0 - 78.1)	74.0 (67.2 - 79.8)	69.6 (59.9 - 77.9)
นักเรียนที่ใช้กัญชาอย่างน้อย 1 ครั้ง หรือมากกว่าในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ	4.9 (3.7 - 6.6)	8.1 (5.8 - 11.1)	2.1 (1.5 - 3.0)
นักเรียนใช้กัญชา จำนวน 1 ครั้ง หรือมากกว่านั้นในช่วงชีวิตที่ผ่านมา	7.0 (5.6 - 8.8)	11.8 (9.1 - 15.2)	2.8 (2.1 - 3.9)
นักเรียนใช้ เมทแอมเฟตตามีน (ยาบ้า) จำนวน 1 ครั้ง หรือมากกว่านั้นในช่วงชีวิตก่อนการสำรวจ	3.7 (2.8 - 5.0)	6.1 (4.3 - 8.8)	1.5 (1.2 - 1.9)

*ระดับความเชื่อมั่น 95%

1.8 พฤติกรรมทางเพศพฤติกรรมทางเพศและการป้องกันระหว่างมีเพศสัมพันธ์

ผลการสำรวจพฤติกรรมทางเพศพฤติกรรมทางเพศและการป้องกันระหว่างมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน แสดงดังตารางที่ 9 สรุปได้ดังนี้

การมีเพศสัมพันธ์

ผลสำรวจ พบว่า นักเรียนร้อยละ 19.8 เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว โดยที่สัดส่วนนักเรียนชาย (ร้อยละ 23.8) เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 16.7) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับกลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว พบว่า ร้อยละ 29.8 มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 14 ปี โดยนักเรียนชายมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 14 ปี มากกว่านักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ร้อยละ 39 และ ร้อยละ 18.5 ตามลำดับ) โดยมากกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนระบุว่านักเรียนหรือคู่นอนใช้ถุงยางอนามัยระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

นักเรียนร้อยละ 7.8 ให้ข้อมูลว่าในช่วงชีวิตที่ผ่านมาเคยมีเพศสัมพันธ์ กับคู่นอนจำนวนสองคนหรือมากกว่า ซึ่งพบในกลุ่มนักเรียนชาย (ร้อยละ 10.5) มากกว่ากลุ่มนักเรียนหญิง (ร้อยละ 5.5) สำหรับนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์นั้น พบว่า ประมาณร้อยละ 70 มีการใช้ถุงยางอนามัยระหว่างมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด (ร้อยละ 69) โดยความชุกของการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (นักเรียนชาย : ร้อยละ 70.8 และ นักเรียนหญิง : ร้อยละ 66.9) และประมาณร้อยละ 40 ของนักเรียน

ระบุว่านักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอน หลังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และมีอาการเมา (ร้อยละ 37.5) โดยมีสัดส่วนในกลุ่มนักเรียนชาย (ร้อยละ 43.5) มากกว่าในกลุ่มนักเรียนหญิง (ร้อยละ 33.8) นอกจากนี้ในกลุ่มนักเรียน ที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ 51.9 ได้เลือกใช้วิธีการคุมกำเนิดอื่น ๆ วิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ใช้ถุงยางอนามัย ยาคุมกำเนิด ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน นีบระยะปลอดภัยและการหลังภายนอก

ตาราง 9 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน จำแนกตามเพศ ประเทศไทย พ.ศ. 2564

ข้อความ	จำนวนรวม %(CI)*	เพศ	
		ชาย % (CI)*	หญิง % (CI)*
นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว	19.8 (18.1 - 21.7)	23.8 (20.6 - 27.3)	16.7 (14.8 - 18.6)
นักเรียนเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกก่อนอายุ 14 ปี หรือน้อยกว่า	29.8 (23.4 - 37.2)	39.0 (29.9 - 48.9)	18.5 (12.6 - 26.3)
นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนจำนวน 2 คน หรือมากกว่านั้นในช่วงชีวิตที่ผ่านมา	7.8 (6.6 - 9.2)	10.5 (8.6 - 12.7)	5.5 (4.0 - 7.6)
นักเรียนหรือคู่นอนใช้ถุงยางอนามัยระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	73.4 (68.6 - 77.6)	70.6 (64.2 - 76.2)	76.6 (71.2 - 81.2)
นักเรียนหรือคู่นอนใช้ถุงยางอนามัยระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย	69.0 (63.0 - 74.4)	70.8 (62.7 - 77.7)	66.9 (59.7 - 73.3)
นักเรียนที่ใช้ถุงยางอนามัยเป็นประจำเสมอระหว่างการมีเพศสัมพันธ์	55.1 (49.5 - 60.6)	54.6 (47.7 - 61.3)	56.4 (50.0 - 62.6)
นักเรียนหรือคู่นอนใช้วิธีคุมกำเนิดในครั้งล่าสุดของการมีเพศสัมพันธ์ด้วยวิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง คือใช้ถุงยางอนามัย ยาคุมกำเนิด ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน นีบระยะปลอดภัยและการหลังภายนอก	51.9 (46.1 - 57.6)	49.0 (42.2 - 55.8)	55.4 (47.1 - 63.5)
นักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอน หลังจากการการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และมีอาการเมา	37.8 (33.6 - 42.1)	43.5 (36.7 - 50.6)	33.8 (28.7 - 39.3)

*ระดับความเชื่อมั่น 95%

1.9 กิจกรรมทางกาย และพฤติกรรมเนือยนิ่ง

กิจกรรมทางกายและพฤติกรรมเนือยนิ่งของนักเรียน แสดงดังตารางที่ 10 พบว่า

กิจกรรมทางกาย

จากการสำรวจ พบว่า ร้อยละ 31 ของนักเรียนไม่ทำกิจกรรมทางกาย โดยพบในกลุ่มนักเรียนหญิง (ร้อยละ 32.8) มากกว่าในกลุ่มนักเรียนชาย (ร้อยละ 29) สำหรับนักเรียนที่มีกิจกรรมทางกายที่รวมแล้วไม่น้อยกว่าวันละ 60 นาทีต่อวัน เป็นเวลา 5 วันหรือมากกว่า ในช่วง 7 วันก่อนการสำรวจ พบว่า นักเรียนชายมีสัดส่วนที่จะมีกิจกรรมทางกายมากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 26.3 และร้อยละ 11.1 ตามลำดับ) มีเพียงนักเรียนร้อยละ

10.7 เท่านั้นที่ทำการออกกำลังกายที่รวมกันแล้วไม่น้อยกว่าวันละ 60 นาที ตลอดทั้งสัปดาห์ ในช่วง 7 วันก่อนการสำรวจ และพบว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 16.9) จะทำการออกกำลังกายเพียงพอ 7 วันต่อสัปดาห์ เป็นสัดส่วนมากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 5.2) นอกจากนี้ยังพบว่า ร้อยละ 27.9 ของนักเรียนมีกิจกรรมทางกายเพื่อให้กล้ามเนื้อแข็งแรง ซึ่งพบว่ากลุ่มนักเรียนชาย (ร้อยละ 38.7) มากกว่าในกลุ่มนักเรียนหญิง (ร้อยละ 18.2) เช่นกัน ซึ่งประเด็นการออกกำลังกาย พบว่า การทำกิจกรรมทางกายของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการสำรวจยังพบว่า ประมาณ 3 ใน 5 ของนักเรียน (ร้อยละ 59.8) ไม่ได้เดินหรือขี่จักรยานไป-กลับจากโรงเรียน ในช่วง 7 วันก่อนการสำรวจ ซึ่งก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในประเด็นนี้ระหว่างนักเรียนชายและ นักเรียนหญิง

จากการสำรวจ พบว่า มีนักเรียนร้อยละ 13.5 ที่ได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับพลศึกษามากกว่าหรือเท่ากับ 3 วันต่อสัปดาห์ ในปีการศึกษาที่ผ่านมา โดยที่นักเรียนชาย (ร้อยละ 16.6) จะเข้าเรียนวิชาพลศึกษามากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 10.7)

พฤติกรรมเนือยนิ่ง

ในภาพรวม พบว่า ประมาณ 2 ใน 3 ของนักเรียน (ร้อยละ 64.7) ใช้เวลาอย่างน้อย 3 ชั่วโมงต่อวันในการนั่งดูโทรทัศน์ นั่งเล่นเกมส้อมพิวเตอร์ คุยกับเพื่อน นั่งอ่านหนังสือหรือนั่งคุยโทรศัพท์ โดยพบในกลุ่มนักเรียนหญิง (ร้อยละ 69.7) มากกว่าในกลุ่มนักเรียนชาย (ร้อยละ 59.1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 กิจกรรมทางกายและพฤติกรรมเนือยนิ่งของนักเรียน จำแนกตามเพศ ประเทศไทย พ.ศ. 2564

ข้อความ	จำนวนรวม %(CI)*	เพศ	
		ชาย % (CI)*	หญิง % (CI)*
นักเรียนที่ไม่ทำกิจกรรมทางกายตลอด 7 วัน	31.0 (28.3 - 33.9)	29.0 (25.3 - 33.1)	32.8 (29.4 - 36.5)
นักเรียนมีกิจกรรมทางกายที่รวมแล้วไม่น้อยกว่าวันละ 60 นาที มากกว่าหรือเท่ากับ 5 วัน (ในระหว่าง 7 วัน ก่อนการสำรวจ)	18.3 (16.3 - 20.5)	26.3 (22.8 - 30.0)	11.1 (9.3 - 13.3)
นักเรียนมีกิจกรรมทางกายที่รวมแล้วไม่น้อยกว่าวันละ 60 นาที ทุกวัน (ในระหว่าง 7 วัน ก่อนการสำรวจ)	10.7 (9.2 - 12.5)	16.9 (13.8 - 20.4)	5.2 (4.4 - 6.2)
นักเรียนที่มีกิจกรรมทางกายเพื่อให้กล้ามเนื้อแข็งแรง เช่น วิดพื้น ลูก-นั่ง หรือนยกน้ำหนักเป็นต้นมากกว่าหรือเท่ากับ 3 วันต่อสัปดาห์	27.9 (25.9 - 29.9)	38.7 (35.4 - 42.1)	18.2 (16.5 - 20.0)

*ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตาราง 10 กิจกรรมทางกายและพฤติกรรมเนือยนิ่งของนักเรียน จำแนกตามเพศ ประเทศไทย พ.ศ. 2564 (ต่อ)

ข้อคำถาม	จำนวนรวม %(CI)*	เพศ	
		ชาย % (CI)*	หญิง % (CI)*
ร้อยละของนักเรียนไม่ได้เดินหรือขี่จักรยานไปและกลับระหว่างบ้านกับโรงเรียนในระหว่าง 7 วัน ก่อนการสำรวจ	59.8 (56.1 - 63.4)	57.9 (54.6 - 61.1)	61.5 (56.1 - 66.6)
ร้อยละของนักเรียนที่ไม่ได้เรียนพลศึกษาในแต่ละสัปดาห์ ระหว่างเปิดภาคเรียน	15.2 (12.7 - 18.0)	17.5 (14.8 - 20.5)	13.1 (10.1 - 16.9)
ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับพลศึกษามากกว่าหรือเท่ากับ 3 วันต่อสัปดาห์	13.5 (12.1 - 15.0)	16.6 (14.7 - 18.7)	10.7 (9.1 - 12.5)
ร้อยละของนักเรียนที่ใช้เวลา 3 ชั่วโมงต่อวันหรือมากกว่านั้นในการนั่งดูโทรทัศน์ นั่งเล่นเกมคอมพิวเตอร์ คุยกับเพื่อน นั่งอ่านหนังสือหรือนั่งคุยโทรศัพท์	64.7 (61.3 - 68.0)	59.1 (53.8 - 64.2)	69.7 (66.3 - 72.8)
ร้อยละของนักเรียนที่ใช้เวลานอนมากกว่าหรือเท่ากับ 8 ชั่วโมงต่อวัน (ในวันที่ไปโรงเรียน)	24.7 (21.5 - 28.3)	24.8 (21.0 - 29.0)	24.7 (20.8 - 29.0)

*ระดับความเชื่อมั่น 95%

1.10 ปัจจัยด้านประสบการณ์ที่โรงเรียนและที่บ้านของนักเรียน

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ด้านประสบการณ์ที่โรงเรียนและที่บ้านของนักเรียน พบว่า

การขาดเรียน

ในช่วง 30 วันก่อนการสำรวจ นักเรียนร้อยละ 20.1 ไม่ได้เข้าเรียนหรือไม่ได้ไปโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยนักเรียนชาย (ร้อยละ 25.0) จะไม่เข้าชั้นเรียนหรือขาดเรียนมากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 15.9) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความเมตตาและช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

ประมาณ 2 ใน 5 ของนักเรียนทั้งหมด (ร้อยละ 39.5) ที่ระบุว่า นักเรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียนมีจิตใจโอบอ้อมอารี และช่วยเหลือประโยชน์ส่วนรวมบ่อยครั้งหรือเป็นประจำในระหว่าง ในช่วง 30 วันก่อนการสำรวจ โดยพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง (นักเรียนชาย ร้อยละ 34.9 และนักเรียนหญิง ร้อยละ 42.6)

ความเอาใจใส่จากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง

จากผลการสำรวจ พบว่า ในช่วง 30 วันก่อนการสำรวจ นักเรียนร้อยละ 16.9 มีพ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียนตรวจสอบดูว่านักเรียน ทำการบ้านเสร็จเรียบร้อยบ่อยครั้งหรือเป็นประจำ และประมาณ 2 ใน 5 ของนักเรียน (ร้อยละ 42.9) ที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียนรู้จริงว่านักเรียนทำอะไรในเวลาว่างบ่อยครั้งหรือเป็นประจำ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนร้อยละ 76.9 ที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียน ไม่เคยหรือนาน ๆ ครั้งในการสำรวจสิ่งของของนักเรียน ก่อนการได้รับอนุญาต สำหรับประเด็นด้านความเข้าใจปัญหาและความกังวลใจของนักเรียน และการชื่นชมให้กำลังใจและสนับสนุนของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง พบว่า ประมาณ 1 ใน 4 ของนักเรียน (ร้อยละ 26.1) ระบุว่า พ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียนเข้าใจปัญหาและความกังวลใจของนักเรียนบ่อยครั้งหรือเป็นประจำในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ และ ประมาณ 1 ใน 3 ของนักเรียน (ร้อยละ 35.8) ระบุว่า พ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียนชื่นชม ให้กำลังใจ และสนับสนุนนักเรียนบ่อยครั้งหรือเป็นประจำ ในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ

ตาราง 11 ข้อมูลด้านประสบการณ์ที่โรงเรียนและที่บ้านของนักเรียนจำแนกตามเพศ ประเทศไทย พ.ศ.2564

ข้อความ	จำนวนรวม %(CI)*	เพศ	
		ชาย % (CI)*	หญิง % (CI)*
นักเรียนไม่ได้เข้าเรียนหรือไม่ได้ไปโรงเรียน โดยไม่ได้รับอนุญาต จำนวน 1 วันหรือมากกว่าในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ	20.1 (17.6 - 22.9)	25.0 (21.7 - 28.5)	15.8 (13.1 - 18.8)
นักเรียนที่แสดงความคิดเห็นว่าเป็นนักเรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียนมีจิตใจโอบอ้อมอารี และช่วยเหลือประโยชน์ส่วนรวมบ่อยครั้งหรือเป็นประจำในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ	39.1 (36.7 - 41.5)	34.9 (31.2 - 38.9)	42.6 (39.6 - 45.6)

*ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตาราง 11 ข้อมูลด้านประสบการณ์ที่โรงเรียนและที่บ้านของนักเรียนจำแนกตามเพศ ประเทศไทย พ.ศ.2564 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวนรวม %(CI)*	เพศ	
		ชาย % (CI)*	หญิง % (CI)*
พ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียนได้ตรวจดูว่านักเรียนทำการบ้านเสร็จเรียบร้อยบ่อยครั้งหรือเป็นประจำในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ	16.9 (15.4 - 18.6)	17.9 (15.9 - 20.1)	16.0 (13.8 - 18.5)
พ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียนเข้าใจปัญหาและความกังวลใจของนักเรียนบ่อยครั้งหรือเป็นประจำในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ	26.1 (23.9 - 28.4)	23.3 (20.3 - 26.6)	28.4 (26.2 - 30.7)
พ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียนชื่นชม ให้กำลังใจ และสนับสนุนนักเรียนบ่อยครั้งหรือเป็นประจำ ในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ	35.8 (33.8 - 37.8)	33.3 (30.8 - 36.0)	37.9 (35.7 - 40.1)
พ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียนรู้จริงว่านักเรียนทำอะไรในเวลาว่างบ่อยครั้งหรือเป็นประจำในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ	42.9 (40.6 - 45.3)	35.5 (31.5 - 39.8)	49.4 (46.9 - 51.9)
พ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียนไม่เคยหรือนาน ๆ ครั้งในการสำรวจสิ่งของของนักเรียนก่อนการได้รับอนุญาต ในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ	76.9 (75.4 - 78.3)	75.2 (72.6 - 77.6)	78.5 (76.6 - 80.3)

*ระดับความเชื่อมั่น 95%

1.11 การปฏิบัติตนเมื่อเกิดโรคระบาดเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ

การปฏิบัติตนเมื่อเกิดโรคระบาดเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ แสดงดังตารางที่ 12 พบว่า ในช่วงสถานการณ์ที่เกิดโรคระบาดเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ ร้อยละ 34.9 ของนักเรียนที่ทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น เข้าแถวเคารพธงชาติ ต่อคิวซื้ออาหาร รับประทานอาหาร ฯลฯ จะมีการเว้นระยะห่างระหว่างบุคคลอย่างน้อย 1-2 เมตร เป็นประจำเสมอและเป็นส่วนมาก โดยนักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะปฏิบัติไม่แตกต่างกัน (ร้อยละ 33.4 และร้อยละ 36.2 ตามลำดับ) สำหรับเรื่องการสวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัย พบว่า ร้อยละ 70.6 ของนักเรียนจะสวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัย เป็นประจำเสมอและเป็นส่วนมาก เมื่อเข้าไปในสถานที่ที่มีคนจำนวนมากหรือแออัด โดยนักเรียนหญิง (ร้อยละ 78.6) จะปฏิบัติมากกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 61.6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 ข้อมูลด้านการปฏิบัติตนเมื่อเกิดโรคระบาดเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจของนักเรียนจำแนกตามเพศ ประเทศไทย พ.ศ.2564

ข้อความ	จำนวนรวม %(CI)*	เพศ	
		ชาย % (CI)*	หญิง % (CI)*
นักเรียนที่ทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น เข้าแถว เคารพธงชาติ ต่อกิจซื้ออาหาร รับประทาน อาหาร ฯลฯ โดยจัดระยะห่างระหว่างบุคคล อย่างน้อย 1-2 เมตร เป็นประจำเสมอและเป็น ส่วนมาก ในช่วงสถานการณ์ที่เกิดโรคระบาด เกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ	34.9 (31.9 - 38.0)	33.4 (29.9 - 37.2)	36.2 (32.8 - 39.6)
นักเรียนได้สวมหน้ากากผ้า หรือหน้ากาก อนามัย เป็นประจำเสมอและเป็นส่วนมาก เมื่อ เข้าไปในสถานที่มีคนจำนวนมากหรือแออัด	70.6 (67.3 - 73.6)	61.6 (56.3 - 66.6)	78.6 (75.2 - 81.6)

*ระดับความเชื่อมั่น 95%

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคัดและปัจจัยคัดสรรต่าง ๆ ที่มีความน่าสนใจและสอดคล้องกับสถานการณ์สุขภาพของเยาวชนในประเทศ โดยผลการทดสอบโดยใช้ค่า Chi-Square test ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % แสดงดังนี้

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมบริโภคกับน้ำหนักของนักเรียน

การทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมบริโภคกับน้ำหนักของนักเรียน โดยจำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ได้แก่ (1) กลุ่มที่น้ำหนักต่ำกว่าปกติ (2) กลุ่มที่มีน้ำหนักปกติ (3) กลุ่มที่มีน้ำหนักเกิน และ (4) กลุ่มที่มีภาวะอ้วน พบว่า พฤติกรรมการรับประทานอาหารเข้า การรับประทานผักและผลไม้ การดื่มนมหรือรับประทานผลิตภัณฑ์จากนม และการรับประทานอาหารจากร้านอาหารจานด่วนไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะน้ำหนักของนักเรียน ($p\text{-value} > 0.05$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการรับประทานอาหารเข้า การรับประทานผักและผลไม้ การดื่มนมหรือรับประทานผลิตภัณฑ์จากนม และการรับประทานอาหารจากร้านอาหารจานด่วนไม่มีผลต่อภาวะน้ำหนักของนักเรียน อย่างไรก็ตามการรับประทานอาหารที่มีส่วนประกอบของธาตุเหล็กมีความสัมพันธ์กับภาวะน้ำหนักของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) โดยนักเรียนที่ไม่ได้รับประทานอาหารที่มีส่วนประกอบของธาตุเหล็กเลยในระหว่าง 7 วัน ก่อนการสำรวจ ส่วนใหญ่จะมีน้ำหนักต่ำกว่าปกติ (ร้อยละ 14.4) รองลงมาคือ น้ำหนักปกติ (ร้อยละ 10.9) น้ำหนักเกิน (ร้อยละ 9.7) และ อ้วน (ร้อยละ 8.0) ตามลำดับ สำหรับนักเรียนที่รับประทานอาหารที่มีส่วนประกอบของธาตุเหล็กทุกวัน ส่วนใหญ่จะอ้วน (ร้อยละ 16.0) รองลงมา คือ น้ำหนักเกิน (ร้อยละ 10.4) น้ำหนักปกติ (ร้อยละ 10.3) และ น้ำหนักต่ำกว่าปกติ (ร้อยละ 8.1) ตามลำดับ การดื่มน้ำอัดลมมีความสัมพันธ์กับภาวะน้ำหนักของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.036$) กล่าวได้ว่าการดื่มน้ำอัดลมมีผลต่อภาวะน้ำหนักของนักเรียน โดยนักเรียนที่ไม่ได้ดื่มน้ำอัดลมเลยในระหว่าง 7 วัน ก่อนการสำรวจ ส่วนใหญ่จะอ้วน (ร้อยละ 22.7) รองลงมาคือ น้ำหนักปกติ (ร้อยละ 20.3) น้ำหนักเกิน (ร้อยละ 19.7) และน้ำหนักต่ำกว่าปกติ (ร้อยละ 18.5) ตามลำดับ สำหรับนักเรียนที่ดื่มน้ำอัดลมทุกวัน ส่วนใหญ่จะมีน้ำหนักต่ำกว่าปกติ (ร้อยละ 36.3) รองลงมา คือ น้ำหนักปกติ (ร้อยละ 34.2) น้ำหนักเกิน (ร้อยละ 33.3) และ อ้วน (ร้อยละ 30.9) ตามลำดับ (ตาราง 13)

ตาราง 13 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริโภคกับน้ำหนักของนักเรียน

พฤติกรรมการบริโภคของนักเรียน	น้ำหนักของนักเรียน (ร้อยละ)				รวม %
	น้ำหนักต่ำกว่าปกติ	ปกติ	น้ำหนักเกิน	อ้วน	
พฤติกรรมการรับประทานอาหารเช้าในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ					
ไม่เคยและนาน ๆ ครั้ง	14.80%	16.70%	15.20%	17.70%	16.5%
บางครั้ง	24.10%	27.80%	26.50%	26.30%	27.2%
เป็นส่วนมากและประจำเสมอ	61.10%	55.50%	58.30%	56.00%	56.3%
รวม (จำนวนคน)	432	3958	680	373	5443
	Chi-Square = 18.968, df=12, p-value =0.320				
พฤติกรรมการรับประทานอาหารเช้าในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ					
ไม่เคย	3.9%	3.9%	4.0%	4.8%	4.0%
นาน ๆ ครั้ง	10.9%	12.8%	11.2%	12.9%	12.5%
บางครั้ง	24.1%	27.8%	26.5%	26.3%	27.2%
เป็นส่วนมาก	20.4%	19.5%	17.9%	13.9%	19.0%
ประจำเสมอ	40.7%	36.0%	40.4%	42.1%	37.3%
รวม (จำนวนคน)	432	3958	680	373	5,443
	Chi-Square = 18.968, df=12, p-value =0.089				
รับประทานผลไม้ในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา					
ไม่ได้รับประทานเลยในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา	12.0%	11.3%	13.8%	13.1%	11.8%
1 ถึง 3 ครั้งในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา	39.5%	40.8%	35.4%	38.1%	39.9%
4 ถึง 6 ครั้งในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา	14.1%	14.9%	17.3%	17.7%	15.3%
1 ครั้งต่อวันหรือมากกว่านั้นต่อวัน	34.4%	33.0%	33.5%	31.1%	33.1%
รวม (จำนวน)	425	3923	675	367	5390
	Chi-Square = 12.972, df=9, p-value =0.164				

ตาราง 13 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริโภคกับน้ำหนักของนักเรียน (ต่อ)

พฤติกรรมการบริโภคของนักเรียน	น้ำหนักของนักเรียน (ร้อยละ)				รวม %
	น้ำหนักต่ำกว่าปกติ	ปกติ	น้ำหนักเกิน	อ้วน	
รับประทานผักในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา					
ไม่ได้รับประทานเลยในระหว่าง 7 วันก่อนการสำรวจ	7.0%	6.6%	6.4%	6.6%	6.6%
1 ถึง 3 ครั้งในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา	24.9%	25.0%	25.3%	19.6%	24.7%
4 ถึง 6 ครั้งในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา	20.7%	22.8%	23.3%	27.8%	23.1%
1 ครั้งต่อวันหรือมากกว่านั้นต่อวัน	47.4%	45.6%	44.9%	46.0%	45.7%
รวม (จำนวน)	430	3966	683	378	5457
Chi-Square = 9.608, df=9, p-value =0.383					
รับประทานอาหารที่มีส่วนประกอบของธาตุเหล็ก ในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา					
ไม่ได้รับประทานในระหว่าง 7 วันก่อนการสำรวจ	14.4%	10.9%	9.7%	8.0%	10.9%
1 หรือ 2 วัน	42.2%	42.1%	40.6%	36.4%	41.5%
3 หรือ 4 วัน	24.4%	28.3%	28.6%	32.7%	28.4%
5 หรือ 6 วัน	10.9%	8.3%	10.8%	6.9%	8.7%
รับประทานทุกวัน ทั้ง 7 วัน	8.1%	10.3%	10.4%	16.0%	10.6%
รวม (จำนวนคน)	431	3,956	683	376	5,446
Chi-Square = 37.507, df=12, p-value <0.001					

ตาราง 13 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริโภคกับน้ำหนักของนักเรียน (ต่อ)

พฤติกรรมการบริโภคของนักเรียน	น้ำหนักของนักเรียน				รวม %
	น้ำหนักต่ำกว่าปกติ	ปกติ	น้ำหนักเกิน	อ้วน	
ดื่มนมหรือรับประทานผลิตภัณฑ์จากนมในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา					
ไม่ได้ดื่มเลยในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา	14.8%	13.8%	12.9%	14.3%	13.8%
1 ถึง 3 ครั้งในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา	23.6%	27.8%	28.5%	28.8%	27.6%
4 ถึง 6 ครั้งในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา	13.2%	13.9%	15.9%	16.1%	14.3%
1 ครั้งต่อวันหรือมากกว่านั้นต่อวัน	48.4%	44.5%	42.7%	40.7%	44.3%
รวม (จำนวน)	432	3966	684	378	5460
Chi-Square =9.800 , df=9, p-value =0.367					
ดื่มน้ำอัดลม ในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา					
ไม่ได้ดื่มเลยในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา	18.5%	20.3%	19.7%	22.7%	20.3%
1 ถึง 3 ครั้งในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา	31.7%	33.8%	36.6%	39.5%	34.3%
4 ถึง 6 ครั้งในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา	13.4%	11.8%	10.4%	6.9%	11.4%
1 ครั้งต่อวันหรือมากกว่านั้นต่อวัน	36.3%	34.2%	33.3%	30.9%	34.0%
รวม (จำนวน)	432	3957	681	375	5445
Chi-Square = 17921, df=9, p-value =0.036					
รับประทานอาหารจากร้านอาหารจานด่วน เช่น เบอร์เกอร์ ไก่ทอด มันฝรั่งทอด พิซซ่า นั้กเก็ต โดนัท ในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา					
ไม่เคย	20.6%	17.9%	16.9%	17.7%	18.0%
1-3 วัน	51.6%	57.0%	58.9%	59.8%	57.0%
4-6 วัน	20.1%	18.3%	19.2%	18.8%	18.6%
7 วัน	7.6%	6.7%	5.0%	3.7%	6.4%
รวม (จำนวน)	432	3,962	682	378	5,454
Chi-Square = 14.378 , df=9, p-value =0.109					

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรบริโภคกับการได้รับความรู้เกี่ยวกับการรับประทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพ

ตารางที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรบริโภคกับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ โดยจำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่มตามการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของการรับประทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพ ได้แก่ (1) สอน (2) ไม่ได้สอน พบว่า การรับประทานผักและผลไม้ การรับประทานอาหารที่มีส่วนประกอบของธาตุเหล็ก การดื่มนมหรือรับประทานผลิตภัณฑ์จากนม และการดื่มน้ำอัดลมมีความสัมพันธ์กับภาวบน้ำหนักของนักเรียน ($p\text{-value} < 0.05$) โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนเรื่องประโยชน์ของการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ จะมีสัดส่วนของการรับประทานผักและผลไม้ รับประทานอาหารที่มีส่วนประกอบของธาตุเหล็กและการดื่มนมหรือรับประทานผลิตภัณฑ์จากนม 1 ครั้งต่อวันหรือมากกว่านั้นต่อวัน มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนเรื่องประโยชน์ของการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ อย่างไรก็ตาม สำหรับการดื่มน้ำอัดลมของนักเรียน นักเรียนที่ได้รับการสอนเรื่องประโยชน์ของการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ จะมีสัดส่วนของการดื่มน้ำอัดลม 1 ครั้งต่อวันหรือมากกว่านั้นต่อวัน (ร้อยละ 35.2) มากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนเรื่องประโยชน์ของการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ (ร้อยละ 26.8)

ตาราง 14 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรบริโภคกับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ

พฤติกรรมกรบริโภคของนักเรียน	การสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของการรับประทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพ		รวม %
	สอน	ไม่ได้สอน	
รับประทานผลไม้ในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา			
ไม่ได้รับประทานเลยในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา	10.4%	13.9%	10.9%
1 ถึง 3 ครั้งในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา	40.4%	40.1%	40.3%
4 ถึง 6 ครั้งในระหว่าง 7 วันที่ผ่านมา	15.4%	16.3%	15.5%
1 ครั้งต่อวันหรือมากกว่านั้นต่อวัน	33.8%	29.7%	33.2%
รวม (จำนวน)	4188	718	10.9%
Chi-Square =10.437 , df=3, p-value =0.015			

ตาราง 14 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริโภคกับน้ำหนักของนักเรียน (ต่อ)

พฤติกรรมการบริโภคของนักเรียน	การสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับ ประโยชน์ของการรับประทาน อาหารที่ดีต่อสุขภาพ		รวม %
	สอน	ไม่ได้สอน	
รับประทานผักในระหว่าง 7 วันที่ ผ่านมา			
ไม่ได้รับประทานเลยในระหว่าง 7 วันที่ ผ่านมา	5.5%	11.6%	6.4%
1 ถึง 3 ครั้งในระหว่าง 7 วันที่ ผ่านมา	23.7%	26.7%	24.2%
4 ถึง 6 ครั้งในระหว่าง 7 วันที่ ผ่านมา	22.7%	25.2%	23.1%
1 ครั้งต่อวันหรือมากกว่านั้นต่อวัน	48.0%	36.6%	46.4%
รวม (จำนวน)	4234	727	4961
Chi-Square = 56.597, df=3, p-value <0.001			
รับประทานอาหารที่มีส่วนประกอบของธาตุเหล็ก ในระหว่าง 7 วันที่ ผ่านมา			
ไม่ได้รับประทานเลย ในระหว่าง 7 วัน ก่อนการ สำรวจ	10.2%	13.3%	10.6%
1 หรือ 2 วัน	41.8%	41.7%	41.8%
3 หรือ 4 วัน	28.5%	29.0%	28.6%
5 หรือ 6 วัน	8.7%	8.0%	8.6%
รับประทานทุกวัน ทั้ง 7 วัน	10.7%	8.0%	10.3%
รวม (จำนวนคน)	4228	724	4952
Chi-Square = 10.297, df=4, p-value =0.036			

ตาราง 14 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมบริโภคกับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของการรับประทานอาหารเช้าเพื่อสุขภาพ (ต่อ)

พฤติกรรมบริโภคของนักเรียน	การสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของการรับประทานอาหารเช้าเพื่อสุขภาพ		รวม %
	สอน	ไม่ได้สอน	
ดื่มนมหรือรับประทานผลิตภัณฑ์จากนม ในระหว่าง 7 วันที่ ผ่านมา			
ไม่ได้ดื่มนมเลยในระหว่าง 7 วันที่ ผ่านมา	12.4%	17.6%	13.2%
1 ถึง 3 ครั้งในระหว่าง 7 วันที่ ผ่านมา	27.6%	28.8%	27.8%
4 ถึง 6 ครั้งในระหว่าง 7 วันที่ ผ่านมา	14.4%	14.8%	14.5%
1 ครั้งต่อวันหรือมากกว่านั้นต่อวัน	45.6%	38.7%	44.6%
รวม (จำนวน)	4236	728	4964
Chi-Square = 19.613, df=3, p-value <0.001			
ดื่มน้ำอัดลม ในระหว่าง 7 วันที่ ผ่านมา			
ไม่ได้ดื่มนมเลยในระหว่าง 7 วันที่ ผ่านมา	19.2%	28.2%	20.5%
1 ถึง 3 ครั้งในระหว่าง 7 วันที่ ผ่านมา	34.4%	33.6%	34.3%
4 ถึง 6 ครั้งในระหว่าง 7 วันที่ ผ่านมา	11.2%	11.4%	11.3%
1 ครั้งต่อวันหรือมากกว่านั้นต่อวัน	35.2%	26.8%	34.0%
รวม (จำนวน)	4224	727	4951
Chi-Square =37.540, df=3, p-value <0.001			
รับประทานอาหารเช้าจากร้านอาหารจานด่วน เช่น เบอร์เกอร์ ไก่ทอด มันฝรั่งทอด พิซซ่า นั้กเก็ต โดนัท ในระหว่าง 7 วันที่ ผ่านมา			
ไม่เคย	17.5%	18.8%	17.7%
1-3 วัน	57.9%	56.9%	57.7%
4-6 วัน	18.6%	18.0%	18.5%
7 วัน	6.1%	6.3%	6.1%
รวม (จำนวน)	4234	728	4962
Chi-Square = 0.916, df=3, p-value =0.822			

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดูแลฟันและฟันผุ

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดูแลฟัน และจำนวนซี่ของฟันแท้ของนักเรียน แสดงดังตารางที่ 15 พบว่า จำนวนครั้งที่นักเรียนทำความสะอาดฟันหรือแปรงฟัน และการไปพบทันตแพทย์หรือทันตภิบาล เพื่อตรวจ รักษาฟัน มีความสัมพันธ์กับสถานะฟันผุของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) โดยนักเรียนที่มีฟันไม่ผุจะแปรงฟันอย่างน้อย 2 ครั้งต่อวัน (ร้อยละ 85.4) ซึ่งมากกว่านักเรียนที่ฟันผุที่แปรงฟันอย่างน้อย 2 ครั้งต่อวัน (ร้อยละ 81.5) และในนักเรียนที่มีฟันผุจะไปพบทันตแพทย์หรือทันตภิบาล เพื่อตรวจ รักษาฟันในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ (ร้อยละ 32.4) มีสัดส่วนมากกว่า นักเรียนที่ฟันไม่ผุ (ร้อยละ 28.3)

ตาราง 15 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดูแลฟัน และจำนวนซี่ของฟันแท้ของนักเรียน

พฤติกรรมการดูแลฟัน	สถานะฟันแท้		รวม %
	ไม่ผุ	ผุ	
จำนวนครั้งที่นักเรียนทำความสะอาดฟันหรือแปรงฟัน ในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ			
ไม่เคยและน้อยกว่า 1 ครั้ง/วัน	4.0%	6.2%	4.6%
1 ครั้งต่อวัน	10.6%	12.0%	11.0%
2 ครั้งต่อวันหรือมากกว่า	85.4%	81.8%	84.3%
รวม (จำนวน)	3,989	1,626	5,615
	Chi-Square =15.721, df=2, p-value < 0.001		
ระยะเวลาที่ไปพบหมอฟัน (ทันตแพทย์ หรือทันตภิบาล) เพื่อตรวจ รักษาฟันครั้งสุดท้าย			
ในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ	28.3%	32.4%	29.5%
ในระหว่าง 12 ถึง 24 เดือนมาแล้ว	10.6%	14.6%	11.8%
มากกว่า 24 เดือนมาแล้ว	15.4%	16.0%	15.6%
ไม่เคยไป	16.1%	14.5%	15.6%
ไม่ทราบ	29.6%	22.5%	27.5%
รวม (จำนวน)	3,898	1,579	5,477
	Chi-Square =43.785, df=4, p-value <0.001		

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการถูกชมเชยและปัญหาทางสุขภาพจิต

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการถูกชมเชยและความรู้สึกรู้สึกอึดอัดเดียวของนักเรียน โดยพบว่า การถูกชมเชยขณะที่อยู่ในโรงเรียน หรือ ในขณะที่อยู่นอกโรงเรียน หรือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ จะมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกรู้สึกอึดอัดเดียวของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) ซึ่งหมายถึงว่าการถูกชมเชยขณะที่อยู่ในโรงเรียน หรือ ในขณะที่อยู่นอกโรงเรียน หรือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ มีผลต่อความรู้สึกรู้สึกอึดอัดเดียวของนักเรียน โดยมากกว่าร้อยละ 85 ของนักเรียนที่ไม่เคยรู้สึกอึดอัดเดียวเลย จะเป็นนักเรียนที่ไม่เคยถูกชมเชยขณะอยู่ในโรงเรียน (ร้อยละ 86.3) หรือขณะอยู่นอกโรงเรียน (ร้อยละ 93.5) หรือผ่านสื่อสังคมออนไลน์เลย (ร้อยละ 89.9) แต่ นักเรียนที่เคยถูกชมเชยขณะอยู่ในโรงเรียนจะมีความรู้สึกอึดอัดเดียวเป็นประจำมากที่สุด (ร้อยละ 41.2) รองลงมาคือรู้สึกอึดอัดเดียวเป็นส่วนมาก (ร้อยละ 31.1%) นักเรียนที่เคยถูกชมเชยขณะอยู่นอกโรงเรียน จะมีความรู้สึกอึดอัดเดียวเป็นประจำ (ร้อยละ 19.5) และรู้สึกอึดอัดเดียวเป็นส่วนมาก (ร้อยละ 18.3) ในทำนองเดียวกันกับนักเรียนที่ถูกชมเชยทางสื่อสังคมออนไลน์ พบว่า นักเรียนที่ถูกชมเชยทางสื่อสังคมออนไลน์ จะรู้สึกอึดอัดเดียวเป็นประจำ (ร้อยละ 29.4) รองลงมา คือ รู้สึกอึดอัดเดียวเป็นส่วนมาก (ร้อยละ 20.5)

ตาราง 16 ความสัมพันธ์ระหว่างการถูกชมเชยและความรู้สึกรู้สึกอึดอัดเดียว

การถูกชมเชย	ความรู้สึกรู้สึกอึดอัดเดียว					รวม %
	ไม่เคยเลย	นาน ๆ ครั้ง	บางครั้ง	เป็นส่วนมาก	เป็นประจำ	
นักเรียนมีการถูกชมเชยขณะอยู่ในโรงเรียนในระหว่าง 12 เดือนที่ผ่านมา						
เคย	13.7%	18.4%	21.6%	31.1%	41.2%	21.1%
ไม่เคย	86.3%	81.6%	78.4%	68.9%	58.8%	78.9%
รวม (จำนวน)	1398	1467	1646	649	345	5505
Chi-Square = 174.806, df=4, p-value <0.001						

ตาราง 16 ความสัมพันธ์ระหว่างการถูกข่มเหงรังแก และความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว (ต่อ)

การถูกข่มเหงรังแก	ความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว					รวม %
	ไม่เคยเลย	นาน ๆ ครั้ง	บางครั้ง	เป็นส่วนมาก	เป็นประจำ	
นักเรียนมีการถูกข่มเหงรังแก ขณะอยู่นอกโรงเรียนในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ						
เคย	6.5%	8.7%	10.9%	18.3%	19.5%	10.6%
ไม่เคย	93.5%	91.3%	89.1%	81.7%	80.5%	89.4%
รวม (จำนวน)	1399	1467	1650	651	344	5511
Chi-Square = 99.914 , df=4, p-value <0.001						
นักเรียนมีการถูกข่มเหงรังแก ทางสื่อสังคมออนไลน์ เช่น intragram, snapchat, facebook, twitter, Tik tok เป็นต้น ในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ						
เคย	10.1%	12.3%	13.7%	20.5%	29.4%	14.2%
ไม่เคย	89.9%	87.7%	86.3%	79.5%	70.6%	85.8%
รวม (จำนวน)	1402	1467	1648	648	344	5509
Chi-Square = 110.448 , df=4, p-value <0.001						

ความสัมพันธ์ระหว่างการถูกข่มเหงรังแก และความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืน แสดงดังตารางที่ 17 พบว่า การถูกข่มเหงรังแก มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value < 0.001) โดยมากกว่าร้อยละ 85 ของนักเรียนที่ไม่เคยวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืนเลย จะเป็นนักเรียนไม่เคยถูกข่มเหงรังแกขณะอยู่ในโรงเรียน (ร้อยละ 86.8) หรือขณะอยู่นอกโรงเรียน (ร้อยละ 93.1)หรือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (ร้อยละ 90.5) แต่นักเรียนที่เคยถูกข่มเหงรังแกขณะอยู่ในโรงเรียน จะมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืนเป็นประจำมากที่สุด (ร้อยละ 39.5) รองลงมา คือ การเกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืนเป็นส่วนมาก (ร้อยละ 30.2) นักเรียนที่เคยถูกข่มเหงรังแกขณะอยู่นอกโรงเรียนจะมีสัดส่วนของการเกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืนเป็นประจำมากที่สุด (ร้อยละ 23.4) รองลงมา คือ การเกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืนเป็นส่วนมาก (ร้อยละ 18.6) และ นักเรียนที่ถูกข่มเหงรังแกทางสื่อสังคมออนไลน์ จะเกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับ

บางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืนเป็นประจำ (ร้อยละ 30.4) รองลงมา คือ เกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืนเป็นส่วนมาก (ร้อยละ 22.6)

ตาราง 17 ความสัมพันธ์ระหว่างการถูกข่มเหงรังแก และความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้
นอนไม่หลับในเวลากลางคืน

การถูกข่มเหงรังแก	ความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้ นอนไม่หลับในเวลากลางคืน					รวม %
	ไม่เคย เลย	นาน ๆ ครั้ง	บางครั้ง	เป็น ส่วนมาก	เป็น ประจำ	
นักเรียนมีการถูกข่มเหงรังแก ขณะ อยู่ในโรงเรียนในระหว่าง 12 เดือน ก่อนการสำรวจ						
เคย	13.2%	19.4%	23.2%	30.2%	39.5%	21.0%
ไม่เคย	86.8%	80.6%	76.8%	69.8%	60.5%	79.0%
รวม (จำนวน)	1422	1652	1579	543	301	5497
Chi-Square = 149.868, df=4, p-value <0.001						
นักเรียนมีการถูกข่มเหงรังแก ขณะ อยู่นอกโรงเรียนในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ						
เคย	6.9%	7.9%	11.5%	18.6%	23.4%	10.6%
ไม่เคย	93.1%	92.1%	88.5%	81.4%	76.6%	89.4%
รวม (จำนวน)	1421	1655	1580	544	304	5504
Chi-Square = 124.013, df=4, p-value <0.001						

ตาราง 17 ความสัมพันธ์ระหว่างการถูกชมเหงะรังแก และความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืน (ต่อ)

การถูกชมเหงะรังแก	ความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืน					รวม %
	ไม่เคยเลย	นาน ๆ ครั้ง	บางครั้ง	เป็นส่วนมาก	เป็นประจำ	
นักเรียนมีการถูกชมเหงะรังแก ทางสื่อสังคมออนไลน์ เช่น intragram, snapchat, facebook, twitter, Tik tok เป็นต้น ในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ						
เคย	9.5%	12.1%	14.7%	22.6%	30.4%	14.2%
ไม่เคย	90.5%	87.9%	85.3%	77.4%	69.6%	85.8%
รวม (จำนวน)	1415	1651	1588	539	303	5496
Chi-Square =128.114, df=4, p-value <0.001						

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 18 แสดงผลของความสัมพันธ์ระหว่างการถูกชมเหงะรังแกและการพยายามฆ่าตัวตาย โดยพบว่า การถูกชมเหงะรังแกและการพยายามฆ่าตัวตายมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value < 0.001) โดยมากกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนที่ไม่เคยพยายามฆ่าตัวตายเลยจะเป็นนักเรียนที่ไม่เคยถูกชมเหงะรังแกขณะอยู่ในโรงเรียน (ร้อยละ 81.5) หรือขณะอยู่นอกโรงเรียน(ร้อยละ 91.3) หรือการชมเหงะรังแกผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (ร้อยละ 88.1) แต่ในกลุ่มนักเรียนที่เคยพยายามฆ่าตัวตายตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 39.8 ของนักเรียนเคยถูกชมเหงะรังแกขณะอยู่ในโรงเรียน ร้อยละ 22.1 ของนักเรียนเคยถูกชมเหงะรังแกขณะอยู่นอกโรงเรียน และ ร้อยละ 30.5 ของนักเรียนเคยถูกชมเหงะรังแกผ่านสื่อสังคมออนไลน์ สำหรับกลุ่มนักเรียนที่เคยพยายามฆ่าตัวตาย 1 ครั้ง ร้อยละ 31.5 ของนักเรียนเคยถูกชมเหงะรังแกขณะอยู่ในโรงเรียน ร้อยละ 22.3 ของนักเรียนเคยถูกชมเหงะรังแกขณะอยู่นอกโรงเรียน และร้อยละ 25 ของนักเรียนเคยถูกชมเหงะรังแกผ่านสื่อสังคมออนไลน์

ตาราง 18 ความสัมพันธ์ระหว่างการถูกข่มเหงรังแก และการพยายามฆ่าตัวตาย

การถูกข่มเหงรังแก	การพยายามฆ่าตัวตาย			รวม %
	ไม่เคยเลย	1 ครั้ง	มากกว่า 2 ครั้ง ขึ้นไป	
นักเรียนมีการถูกข่มเหงรังแก ขณะอยู่ในโรงเรียนในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ				
เคย	18.5%	31.5%	39.8%	21.1%
ไม่เคย	81.5%	68.5%	60.2%	78.9%
รวม (จำนวน)	4738	279	485	5502
Chi-Square = 139.025, df=2, p-value <0.001				
นักเรียนมีการถูกข่มเหงรังแก ขณะอยู่นอกโรงเรียนในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ				
เคย	8.7%	22.3%	22.1%	10.6%
ไม่เคย	91.3%	77.7%	77.9%	89.4%
รวม (จำนวน)	4741	282	488	5511
Chi-Square = 126.782, df=2, p-value <0.001				
นักเรียนมีการถูกข่มเหงรังแก ทางสื่อสังคมออนไลน์ เช่น intragram, snapchat, facebook, twitter, Tik tok เป็นต้น ในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ				
เคย	11.9%	25.0%	30.5%	14.2%
ไม่เคย	88.1%	75.0%	69.5%	85.8%
รวม (จำนวน)	4730	284	492	5506
Chi-Square =155.544, df=2, p-value <0.001				

ความอ้างว้างโดดเดี่ยวและความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลา กลางคืน มีความสัมพันธ์กับการพยายามฆ่าตัวตายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) ซึ่งพบว่า ประมาณร้อยละ 55 ของนักเรียนที่ไม่เคยพยายามฆ่าตัวตาย จะไม่เคยรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว (ร้อยละ 27.4) หรือรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวนาน ๆ ครั้ง (ร้อยละ 28) ทำนองเดียวกันกับความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจน ทำให้นอนไม่หลับในเวลา กลางคืน ที่พบว่า เกือบร้อยละ 60 ของนักเรียนที่ไม่เคยพยายามฆ่าตัวตาย จะไม่มี ความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลา กลางคืน (ร้อยละ 27.8) หรือ มีความวิตก กังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลา กลางคืนนาน ๆ ครั้ง (ร้อยละ 31.5) (ตาราง 19)

ตาราง 19 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวและความวิตกกังวล กับการพยายามฆ่าตัวตาย

ความรู้สึก	การพยายามฆ่าตัวตาย			รวม %
	ไม่เคยเลย	1 ครั้ง	มากกว่า 2 ครั้ง หรือมากกว่า	
นักเรียนรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ				
ไม่เคยเลย	27.4%	16.6%	12.0%	25.4%
นาน ๆ ครั้ง	28.0%	20.9%	16.9%	26.6%
บางครั้ง	29.8%	30.4%	29.5%	29.8%
เป็นส่วนมาก	10.1%	24.3%	21.7%	11.9%
เป็นประจำ	4.8%	7.8%	20.0%	6.3%
รวม (จำนวน)	4,756	296	526	5,578
Chi-Square =346.929 , df=8, p-value <0.001				
นักเรียนมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่ง บางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืน ในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ				
ไม่เคยเลย	27.80%	17.90%	11.10%	25.8%
นาน ๆ ครั้ง	31.50%	26.20%	18.00%	30.0%
บางครั้ง	29.00%	25.90%	27.80%	28.7%
เป็นส่วนมาก	8.00%	17.60%	22.20%	9.8%
เป็นประจำ	3.70%	12.40%	20.90%	5.7%
รวม (จำนวน)	4,755	290	522	5,567
Chi-Square =472.628 , df=8, p-value <0.001				

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการสนับสนุนของครอบครัว เพื่อน และโรงเรียน กับปัญหาทางสุขภาพจิต

ตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว ความวิตกกังวล ความคิดจริงจังในการพยายามฆ่าตัวตายและการวางแผนถึงวิธีการพยายามฆ่าตัวตายของนักเรียนกับปัจจัยสนับสนุนจากพ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง โดยพบว่า ความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวความวิตกกังวล ความคิดจริงจังในการพยายามฆ่าตัวตายและการวางแผนถึงวิธีการพยายามฆ่าตัวตายของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการที่พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองความเข้าใจปัญหาและความวิตกกังวลของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองที่เข้าใจปัญหาและความวิตกกังวลของนักเรียน มีผลต่อความรู้สึก อ้างว้างโดดเดี่ยว ความวิตกกังวล ความคิดจริงจังในการพยายามฆ่าตัวตายและการวางแผนถึงวิธีการพยายามฆ่าตัวตายของนักเรียน โดย พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองที่เข้าใจปัญหาและความวิตกกังวลของนักเรียนอย่างเป็นประจำ จะทำให้นักเรียนไม่เคยรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวมากที่สุด (ร้อยละ 30.7) และทำให้นักเรียนมีความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวเป็นประจำน้อยที่สุด (ร้อยละ 5.6) ในทำนองเดียวกันกับความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นักเรียนไม่หลับในเวลากลางคืน พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองที่เข้าใจปัญหาและความวิตกกังวลของนักเรียนอย่างเป็นประจำ จะทำให้นักเรียนไม่วิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นักเรียนไม่หลับในเวลากลางคืนมากที่สุด (ร้อยละ 31.6) และทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นักเรียนไม่หลับในเวลากลางคืนเป็นประจำน้อยที่สุด (ร้อยละ 5.1) ในทำนองเดียวกันกับความคิดจริงจังในการพยายามฆ่าตัวตาย และการวางแผนวิธีการพยายามฆ่าตัวตาย ที่พบว่า พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองที่เข้าใจปัญหาและความวิตกกังวลของนักเรียนอย่างเป็นประจำ จะทำให้นักเรียนที่เคยมีความคิดจริงจังในการพยายามฆ่าตัวตายน้อยที่สุด (ร้อยละ 10.8) และสัดส่วนของนักเรียนที่เคยวางแผนถึงวิธีการพยายามฆ่าตัวตายน้อยที่สุด (ร้อยละ 10.1)

ตาราง 20 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวและความวิตกกังวลของนักเรียนกับปัจจัยสนับสนุนจากพ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง

ความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวและความวิตกกังวล	พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองเข้าใจปัญหาและความวิตกกังวลของนักเรียน					รวม %
	ไม่เคยเลย	นาน ๆ ครั้ง	บางครั้ง	เป็นส่วนมาก	เป็นประจำ	
นักเรียนรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว						
ไม่เคยเลย	26.9%	19.5%	24.4%	27.2%	30.7%	25.4%
นาน ๆ ครั้ง	21.1%	30.2%	26.2%	32.4%	27.2%	26.5%
บางครั้ง	27.0%	32.1%	34.2%	26.9%	28.3%	29.9%
เป็นส่วนมาก	15.2%	12.9%	10.7%	9.7%	8.0%	12.0%
เป็นประจำ	9.8%	5.3%	4.6%	3.7%	5.6%	6.2%
รวม (จำนวน)	1594	1054	1376	780	709	5513
Chi-Square = 153.585, df=16, p-value <0.001						

นักเรียนมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืนในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ						
ไม่เคยเลย	28.5%	20.7%	22.9%	27.1%	31.6%	25.8%
นาน ๆ ครั้ง	24.8%	36.5%	30.8%	31.0%	29.3%	30.0%
บางครั้ง	26.7%	27.8%	32.1%	29.3%	27.1%	28.7%
เป็นส่วนมาก	11.4%	10.5%	9.8%	8.9%	6.9%	9.9%
เป็นประจำ	8.6%	4.5%	4.4%	3.6%	5.1%	5.6%
รวม (จำนวน)	1601	1046	1375	774	706	5502
Chi-Square = 116.371, df=16, p-value <0.001						
นักเรียนเคยมีความคิดจริงจังในการพยายามฆ่าตัวตาย						
ไม่เคย	77.1%	81.7%	85.3%	88.6%	89.2%	16.8%
เคย	22.9%	18.3%	14.7%	11.4%	10.8%	83.2%
รวม (จำนวน)	1574	1029	1357	770	706	5436
Chi-Square = 81.977, df=4, p-value <0.001						

ตาราง 20 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวและความวิตกกังวลของนักเรียนกับปัจจัยสนับสนุนจากพ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง (ต่อ)

ความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวและความวิตกกังวล	พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองเข้าใจปัญหาและความวิตกกังวลของนักเรียน					รวม %
	ไม่เคยเลย	นาน ๆ ครั้ง	บางครั้ง	เป็นส่วนมาก	เป็นประจำ	
นักเรียนเคยวางแผนถึงวิธีการพยายามฆ่าตัวตาย						
ไม่เคย	79.9%	84.6%	85.9%	89.7%	89.9%	15.0%
เคย	20.1%	15.4%	14.1%	10.3%	10.1%	85.0%
รวม (จำนวน)	1565	1033	1361	768	704	5431
Chi-Square = 59.886, df=4, p-value <0.001						

ปัจจัยด้านจำนวนเพื่อนสนิทมีความสัมพันธ์กับการพยายามฆ่าตัวตาย ความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว และ ความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ($p\text{-value} < 0.001$) ซึ่งแสดงผลดังตารางที่ 21 ถึงตารางที่ 23 โดยนักเรียนที่ไม่เคยพยายามฆ่าตัวตายจะมีจำนวนเพื่อนสนิทมากกว่า 3 คนขึ้นไป (ร้อยละ 78.9) มากกว่านักเรียนที่เคยพยายามฆ่าตัวตาย 1 ครั้ง (ร้อยละ 59.5) หรือมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป (ร้อยละ 62.5) นักเรียนที่มีจำนวนเพื่อนสนิทมากกว่า 3 คนขึ้นไป นักเรียน จะไม่รู้สึกอ้างว้างและโดดเดี่ยว (ร้อยละ 80.2) ในสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนที่รู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวเป็นประจำ (ร้อยละ 61.1) ในทำนองเดียวกับความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืน ซึ่งพบว่า นักเรียนที่มีจำนวนเพื่อนสนิทมากกว่า 3 คนขึ้นไป นักเรียนจะไม่เคยมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่ง บางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืน (ร้อยละ 79.9) ซึ่งมีสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนที่มีความวิตกกังวล เกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืนเป็นประจำ (ร้อยละ 65.1)

ตาราง 21 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเพื่อนสนิท และการพยายามฆ่าตัวตาย

ความรู้สึกและมิตรภาพของนักเรียน	การพยายามฆ่าตัวตาย			รวม %
	ไม่เคยเลย	1 ครั้ง	มากกว่า 2 ครั้ง หรือมากกว่า	
จำนวนของเพื่อนสนิท				
0 คน	5.1%	13.7%	12.5%	6.3%
1 คน	6.5%	13.7%	12.5%	7.4%
2 คน	9.4%	13.1%	12.4%	9.9%
3 คน หรือมากกว่า	78.9%	59.5%	62.5%	76.4%
รวม (จำนวน)	4,762	291	518	5,571
Chi-Square =142.906, df=6, p-value <0.001				

ตาราง 22 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเพื่อนสนิท และความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว

การถูกข่มเหงรังแก	ความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว					รวม %
	ไม่เคย เลย	นาน ๆ ครั้ง	บางครั้ง	เป็น ส่วนมาก	เป็น ประจำ	
จำนวนของเพื่อนสนิท						
0 คน	5.0%	4.2%	6.5%	10.3%	14.2%	6.5%
1 คน	6.1%	5.8%	8.0%	10.3%	11.4%	7.4%
2 คน	8.8%	9.3%	10.2%	10.6%	13.4%	9.8%
3 คน หรือมากกว่า	80.2%	80.7%	75.3%	68.8%	61.1%	76.3%
รวม (จำนวน)	1,417	1,479	1,668	661	352	5,577
Chi-Square = 117.477, df=12, p-value <0.001						

ตาราง 23 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเพื่อนสนิท และความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืน

ความรู้สึกและมิตรภาพของนักเรียน	ความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืน					รวม %
	ไม่เคย เลย	นาน ๆ ครั้ง	บางครั้ง	เป็น ส่วนมาก	เป็น ประจำ	
จำนวนของเพื่อนสนิท						
0 คน	5.4%	5.5%	6.4%	9.5%	11.0%	6.4%
1 คน	5.5%	7.7%	7.2%	9.7%	10.7%	7.4%
2 คน	9.2%	9.5%	10.4%	8.9%	13.2%	9.8%
3 คน หรือมากกว่า	79.9%	77.3%	76.0%	71.9%	65.1%	76.4%
รวม (จำนวน)	1,435	1,666	1,601	549	318	5569
Chi-Square = 53.169 df=12, p-value <0.001						

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว ความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้นอนไม่หลับในเวลากลางคืน และความพยายามฆ่าตัวตาย กับการสอนในโรงเรียนเกี่ยวกับภาวะซึมเศร้าและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย และการสอนเกี่ยวกับการจัดการความเครียด แสดงดังตารางที่ 24 ถึงตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์พบว่า ความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวมีความสัมพันธ์กับการสอนในโรงเรียนเกี่ยวกับภาวะซึมเศร้าและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย และการสอนเกี่ยวกับการจัดการความเครียด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value < 0.001) โดยสัดส่วนของนักเรียนที่ไม่มีความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวในกลุ่มของนักเรียนที่

ได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับอาการที่แสดงถึงภาวะซึมเศร้าและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย (ร้อยละ 46.8) มากกว่าในกลุ่มของนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนอาการที่แสดงถึงภาวะซึมเศร้าและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย (ร้อยละ 29.6) และสัดส่วนของนักเรียนที่ไม่มีความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวในกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับการจัดการความเครียด (ร้อยละ 51.6) มากกว่าในกลุ่มของนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนเกี่ยวกับการจัดการความเครียด (ร้อยละ 27.1) (ตารางที่ 24)

ตาราง 24 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการสอนในโรงเรียนเรื่องสุขภาพจิต และความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว

การสอนในโรงเรียนในเรื่องสุขภาพจิต	ความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว					รวม %
	ไม่เคยเลย	นาน ๆ ครั้ง	บางครั้ง	เป็นส่วนมาก	เป็นประจำ	
นักเรียนได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับอาการที่แสดงถึงภาวะซึมเศร้าและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย						
สอน	46.8%	48.8%	46.5%	45.1%	36.6%	46.4%
ไม่ได้สอน	29.6%	32.8%	32.6%	33.5%	38.0%	32.3%
ไม่ทราบ	23.6%	18.4%	20.9%	21.4%	25.4%	21.3%
รวม (จำนวน)	1401	1480	1649	654	350	5534
Chi-Square = 28.567, df=8, p-value <0.001						
นักเรียนได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับการจัดการความเครียด						
ได้รับ	51.6%	59.0%	54.8%	49.2%	41.4%	53.6%
ไม่ได้รับ	27.1%	23.1%	25.9%	30.8%	38.3%	26.8%
ไม่ทราบ	21.3%	18.0%	19.3%	20.0%	20.3%	19.6%
รวม (จำนวน)	1405	1475	1659	665	350	5554
Chi-Square = 55.320 df=8, p-value <0.001						

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้ออนไม่หลับในเวลา กลางคืนและการสอนในโรงเรียนเกี่ยวกับภาวะซึมเศร้าและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย และการสอน เกี่ยวกับการจัดการความเครียด พบว่า ความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้ออนไม่หลับในเวลา กลางคืนและการสอนในโรงเรียนเกี่ยวกับภาวะซึมเศร้าและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย และการจัดการ ความเครียด มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) โดยสัดส่วนของนักเรียนที่ไม่มี ความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้ออนไม่หลับในเวลา กลางคืนในกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการ สอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับอาการที่แสดงถึงภาวะซึมเศร้าและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย (ร้อยละ 47.6) มากกว่าในกลุ่มของนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนอาการที่แสดงถึงภาวะซึมเศร้าและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัว ตาย (ร้อยละ 30.6) และสัดส่วนของนักเรียนที่ไม่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้ออนไม่หลับ ในเวลา กลางคืนในกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับการจัดการความเครียด (ร้อยละ 52.3) มากกว่าในกลุ่มของนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนเกี่ยวกับการจัดการความเครียด (ร้อยละ 25.6) (ตารางที่ 25)

ตาราง 25 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการสอนในโรงเรียนเรื่องสุขภาพจิต และความวิตกกังวล เกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้ออนไม่หลับในเวลา กลางคืน

การสอนในโรงเรียนในเรื่อง สุขภาพจิต	ความวิตกกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างจนทำให้ออน ไม่หลับในเวลา กลางคืน					รวม %
	ไม่เคย เลย	นาน ๆ ครั้ง	บางครั้ง	เป็น ส่วนมาก	เป็น ประจำ	
นักเรียนได้รับการสอนในชั้นเรียน เกี่ยวกับอาการที่แสดงถึงภาวะ ซึมเศร้าและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการ ฆ่าตัวตาย						
สอน	47.9%	47.6%	46.9%	43.2%	37.5%	46.5%
ไม่ได้สอน	30.6%	33.0%	31.1%	35.3%	37.9%	32.3%
ไม่ทราบ	21.5%	19.3%	22.0%	21.4%	24.6%	21.2%
รวม (จำนวน)	1424	1665	1584	546	309	5528
Chi-Square = 19.492, df=8, p-value <0.012						
นักเรียนได้รับการสอนในชั้นเรียน เกี่ยวกับการจัดการความเครียด						
ได้รับ	52.3%	55.7%	54.9%	50.9%	45.7%	53.5%
ไม่ได้รับ	25.6%	26.3%	26.3%	28.0%	36.4%	26.9%
ไม่ทราบ	22.0%	18.1%	18.8%	21.1%	17.9%	19.6%
รวม (จำนวน)	1429	1662	1595	546	313	5545
Chi-Square = 26.677, df=8, p-value <0.001						

ตารางที่ 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการพยายามฆ่าตัวตาย และการสอนในโรงเรียนเกี่ยวกับภาวะซึมเศร้าและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย และการสอนเกี่ยวกับการจัดการความเครียด ผลการวิเคราะห์พบว่า การพยายามฆ่าตัวตาย และการสอนในโรงเรียนเกี่ยวกับภาวะซึมเศร้าและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.001$) และการพยายามฆ่าตัวตายและการสอนเกี่ยวกับการจัดการความเครียด มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.002$) โดยที่สัดส่วนของนักเรียนที่ไม่เคยพยายามฆ่าตัวตายจะได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับอาการที่แสดงถึงภาวะซึมเศร้าและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย (ร้อยละ 47.5) และ ได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับการจัดการความเครียด (ร้อยละ 54.3) ซึ่งมีสัดส่วนมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนในประเด็นดังกล่าว

ตาราง 26 ความสัมพันธ์ระหว่างการสอนในโรงเรียนในเรื่องสุขภาพจิต และการพยายามฆ่าตัวตาย

การสอนในโรงเรียนในเรื่องสุขภาพจิต	การพยายามฆ่าตัวตาย		รวม %
	ไม่เคยเลย	1 ครั้ง หรือมากกว่า	
นักเรียนได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับอาการที่แสดงถึงภาวะซึมเศร้าและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย			
สอน	47.5%	40.2%	46.4%
ไม่ได้สอน	31.6%	36.8%	32.3%
ไม่ทราบ	20.9%	23.0%	21.2%
รวม (จำนวน)	4,744	786	5,530
	Chi-Square = 14.639, df=2, p-value =0.001		
นักเรียนได้รับการสอนในชั้นเรียนเกี่ยวกับการจัดการความเครียด			
ได้รับ	54.3%	49.2%	53.6%
ไม่ได้รับ	26.0%	31.9%	26.8%
ไม่ทราบ	19.7%	18.9%	19.6%
รวม (จำนวน)	4,749	799	5,548
	Chi-Square = 12.524, df=2, p-value =0.002		

2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว และพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการใช้ยาสูบในรูปแบบอื่น ๆ

ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้การสูบบุหรี่ของ พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองของนักเรียน และพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการใช้ยาสูบในรูปแบบอื่น ๆ ของนักเรียนแสดงดังตารางที่ 27 พบว่า การใช้การสูบบุหรี่ของ พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ บุหรี่ไฟฟ้า และการใช้ยาสูบรูปแบบอื่น ๆ ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) โดยนักเรียนที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ หรือบุหรี่ไฟฟ้า หรือการใช้ยาสูบรูปแบบอื่น ๆ จะมีสัดส่วนของพ่อ แม่ หรือผู้ปกครองของนักเรียนที่ใช้ยาสูบในสัดส่วน (ร้อยละ 53.8) ซึ่งมากกว่าพ่อ แม่ หรือผู้ปกครองของนักเรียนที่ไม่สูบบุหรี่ (ร้อยละ 46.2) และระยะเวลาที่อยู่ในสถานที่เดียวกับคนสูบบุหรี่ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ บุหรี่ไฟฟ้า และการใช้ยาสูบรูปแบบอื่น ๆ ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) โดยร้อยละ 67.3 ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ หรือบุหรี่ไฟฟ้า หรือการใช้ยาสูบรูปแบบอื่น ๆ จะอยู่ในสถานที่เดียวกับคนสูบบุหรี่อย่างน้อย 1 วัน ซึ่งมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้อยู่ในสถานที่เดียวกับคนสูบบุหรี่

ตาราง 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้การสูบบุหรี่ของ พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองที่แท้จริงว่านักเรียนทำอะไรในเวลาว่าง กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ บุหรี่ บุหรี่ไฟฟ้า และการใช้ยาสูบในรูปแบบอื่น ๆ ของนักเรียน พบว่า การที่พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองที่แท้จริงว่านักเรียนทำอะไรในเวลาว่างกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ บุหรี่ บุหรี่ไฟฟ้า และการใช้ยาสูบในรูปแบบอื่น ๆ ของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) โดยในกลุ่มที่พ่อ แม่หรือผู้ปกครองที่แท้จริงว่านักเรียนทำอะไรในเวลาว่าง สัดส่วนของนักเรียนที่สูบบุหรี่ บุหรี่ไฟฟ้า และการใช้ยาสูบรูปแบบอื่น ๆ (ร้อยละ 54.7) มากกว่าสัดส่วนของนักเรียนที่ผู้ปกครองไม่เคยรู้ว่านักเรียนทำอะไรในเวลาว่าง (ร้อยละ 45.3) ผลการศึกษาจึงพบว่า การที่พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองเข้าใจปัญหาและความวิตกกังวลของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ บุหรี่ บุหรี่ไฟฟ้า และการใช้ยาสูบในรูปแบบอื่น ๆ ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) โดยสัดส่วนของนักเรียนที่ไม่สูบบุหรี่ บุหรี่ไฟฟ้า และการใช้ยาสูบรูปแบบอื่น ๆ จะมีพ่อ แม่หรือผู้ปกครองเข้าใจปัญหาและความวิตกกังวลของนักเรียน (ร้อยละ 67.1) มากกว่านักเรียนที่พ่อ แม่หรือผู้ปกครองไม่เข้าใจปัญหาและความวิตกกังวลของนักเรียน (ร้อยละ 32.9)

ตาราง 27 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของครอบครัว และพฤติกรรมการสูบบุหรี่หรือนักเรียน

ปัจจัยด้านครอบครัว	พฤติกรรมการสูบบุหรี่ บุหรี่ไฟฟ้า และ การใช้ยาสูบรูปแบบอื่น ๆ		รวม %
	ไม่สูบ	สูบ	
การใช้ยาสูบของ พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองของ นักเรียน ในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ			
ไม่มีใครเลย	58.7%	46.2%	53.3%
พ่อ หรือผู้ปกครองเพศชาย	39.0%	40.0%	37.0%
แม่ หรือผู้ปกครองเพศหญิง	0.7%	6.4%	1.6%
ทั้งพ่อ-แม่ หรือ ผู้ปกครองเพศชาย-หญิง	1.7%	7.5%	2.6%
รวม (จำนวน)	4301	951	5566
Chi-Square =271.958, df=3, p-value <0.001			
ระยะเวลาที่อยู่ในสถานที่เดียวกับคนสูบบุหรี่ ของ นักเรียน ในระหว่าง 7 วัน ก่อนการสำรวจ			
0 วัน	60.4%	32.7%	55.2%
1 หรือ 2 วัน	20.2%	24.3%	20.9%
3 หรือ 4 วัน	6.6%	15.8%	8.3%
5 หรือ 6 วัน	2.9%	8.5%	3.9%
ตลอดทั้ง 7 วัน	10.0%	18.7%	11.6%
รวม (จำนวน)	4521	1052	5573
Chi-Square =335.583, df=4, p-value <0.001			
พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองรู้จริงว่านักเรียนทำอะไรว่าง เวลาว่าง			
ไม่เคยเลย	59.3%	45.3%	56.7%
นาน ๆ ครั้ง	18.0%	20.8%	18.6%
บางครั้ง	14.7%	20.1%	15.7%
เป็นส่วนมาก	4.1%	8.9%	5.0%
เป็นประจำ	3.8%	4.9%	4.0%
รวม (จำนวน)	4489	1054	5543
Chi-Square =92.20, df=4, p-value <0.001			

ตาราง 27 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวและพฤติกรรมการสูบบุหรี่หรืของนักเรียน (ต่อ)

ปัจจัยด้านครอบครัว	พฤติกรรมการสูบบุหรี่ บุหรี่ไฟฟ้า และการใช้ยาสูบรูปแบบอื่น ๆ		รวม %
	ไม่สูบ	สูบ	
พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองเข้าใจปัญหาและความวิตกกังวลของนักเรียน			
ไม่เคยเลย	28.0%	32.9%	28.9%
นาน ๆ ครั้ง	18.5%	21.8%	19.1%
บางครั้ง	25.5%	23.0%	25.1%
เป็นส่วนมาก	14.4%	12.6%	14.1%
เป็นประจำ	13.6%	9.7%	12.9%
รวม (จำนวน)	4465	1032	5497
			Chi-Square = 26.267, df=4, p-value <0.001

2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างการถูกทำร้าย การต่อสู้กัน และการถูกข่มเหงรังแก กับการที่นักเรียนไม่ได้เข้าเรียนหรือไม่ได้ไปโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต

ตารางที่ 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการถูกทำร้าย การต่อสู้กันและการถูกข่มเหงรังแก กับจำนวนวันที่นักเรียนไม่ได้เข้าเรียนหรือไม่ได้ไปโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยพบว่า ถูกทำร้าย การต่อสู้กันและการถูกข่มเหงรังแกมีความสัมพันธ์กับจำนวนวันที่นักเรียนไม่ได้เข้าเรียนหรือไม่ได้ไปโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.01$) โดย นักเรียนที่เคยขาดเรียนจะเคยถูกทำร้ายร่างกาย (ร้อยละ 30.7) ซึ่งมีสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยขาดเรียน (ร้อยละ 15.5) นักเรียนที่เคยขาดเรียนจะเคยมีการต่อสู้กัน (ร้อยละ 38.9) มากกว่า นักเรียนที่ไม่เคยขาดเรียน (ร้อยละ 20.5) สำหรับประเด็นการถูกข่มเหงรังแก พบว่านักเรียนที่เคยขาดเรียนจะเคยถูกข่มเหงรังแกขณะอยู่ในโรงเรียน (ร้อยละ 27.6) และเคยถูกข่มเหงรังแกขณะอยู่นอกโรงเรียน (ร้อยละ 16.6) ซึ่งมีสัดส่วนมากกว่านักเรียนที่ไม่เคยขาดเรียน (ร้อยละ 19.4 ขณะอยู่ในโรงเรียน และ ร้อยละ 9.1 ขณะอยู่นอกโรงเรียน) และนักเรียนที่เคยขาดเรียนจะเคยถูกข่มเหงรังแกทางสื่อสังคมออนไลน์ (ร้อยละ 20.5) ซึ่งมีสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยขาดเรียน (ร้อยละ 12.7)

ตาราง 28 ความสัมพันธ์ระหว่างการถูกทำร้ายและการถูกข่มเหงรังแก กับจำนวนวันที่นักเรียนไม่ได้เข้าเรียนหรือไม่ได้ไปโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต

การถูกทำร้ายและการถูกข่มเหงรังแก	จำนวนวันที่นักเรียนไม่ได้เข้าเรียนหรือไม่ได้ไปโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต		รวม %
	ขาดเรียน ≥ 1 วัน	ไม่เคย	
การที่นักเรียนถูกทำร้ายร่างกาย			
ไม่เคย	69.3%	84.5%	81.4%
เคย	30.7%	15.5%	18.6%
รวม (จำนวน)	1135	4366	5501
	Chi-Square = 136.973, df=1, p-value <0.001		
การที่นักเรียนมีการต่อสู้กัน			
ไม่เคย	61.1%	79.5%	75.7%
เคย	38.9%	20.5%	24.3%
รวม (จำนวน)	1141	4419	5560
	Chi-Square = 167.192, df=1, p-value <0.001		
นักเรียนถูกข่มเหงรังแก ขณะอยู่ในโรงเรียน ในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ			
ไม่เคย	72.4%	80.6%	79.0%
เคย	27.6%	19.4%	21.0%
รวม (จำนวน)	1073	4377	5450
	Chi-Square = 34.609, df=1, p-value <0.001		
นักเรียนถูกข่มเหงรังแก ขณะอยู่นอกโรงเรียน ในระหว่าง 30 วัน ก่อนการสำรวจ			
ไม่เคย	83.4%	90.9%	89.4%
เคย	16.6%	9.1%	10.6%
รวม (จำนวน)	1080	4376	5456
	Chi-Square = 51.626, df=1, p-value <0.001		

ตาราง 28 ความสัมพันธ์ระหว่างการถูกทำร้ายและการถูกข่มเหงรังแก กับจำนวนวันที่นักเรียนไม่ได้เข้าเรียนหรือไม่ได้ไปโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต (ต่อ)

การถูกทำร้ายและการถูกข่มเหงรังแก	จำนวนวันที่นักเรียนไม่ได้เข้าเรียนหรือไม่ได้ไปโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต		รวม %
	ขาดเรียน ≥ 1 วัน	ไม่เคย	
นักเรียนถูกข่มเหงรังแก ทางสื่อสังคมออนไลน์ ในระหว่าง 12 เดือนก่อนการสำรวจ			
ไม่เคย	79.5%	87.3%	85.8%
เคย	20.5%	12.7%	14.2%
รวม (จำนวน)	1085	4370	5455
Chi-Square = 44.654, df=2, p-value <0.001			

2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว และการไม่ได้ไปโรงเรียนกับพฤติกรรมการตีมแอลกอฮอล์ในปัจจุบันของนักเรียน

ผลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว และพฤติกรรมการตีมแอลกอฮอล์ในปัจจุบันของนักเรียน แสดงดังตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์พบว่า การที่พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองเข้าใจปัญหาและความวิตกกังวลของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตีมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) โดยที่นักเรียนที่มีพ่อ แม่ หรือผู้ปกครองที่เข้าใจปัญหาและความวิตกกังวลของนักเรียนเป็นประจำ สัดส่วนของนักเรียนที่ไม่ตีมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 13.7) มากกว่าสัดส่วนของนักเรียนที่ตีมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 10.7) อย่างไรก็ตาม พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองรู้จริงว่านักเรียนทำอะไรในเวลาว่างไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตีมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน

การไม่ได้เข้าเรียนหรือไม่ได้ไปโรงเรียนและ พฤติกรรมการตีมแอลกอฮอล์ในปัจจุบันของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) โดยนักเรียนที่ตีมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีสัดส่วนของการไม่ได้เข้าเรียนหรือไม่ได้ไปโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต (ร้อยละ 30.6) ซึ่งมากกว่านักเรียนที่ไม่ตีมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 16.7) (ตารางที่ 30)

ตาราง 29 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวและพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน

ปัจจัยด้านครอบครัว	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		รวม %
	ดื่ม	ไม่ดื่ม	
พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองรู้จริงว่านักเรียนทำอะไรในเวลาว่าง			
ไม่เคยเลย	54.2%	58.0%	57.1%
นาน ๆ ครั้ง	18.4%	18.4%	18.4%
บางครั้ง	17.5%	15.0%	15.6%
เป็นส่วนมาก	5.7%	4.6%	4.9%
เป็นประจำ	4.2%	4.0%	4.1%
รวม (จำนวน)	1339	4127	5466
Chi-Square = 9.136, df=4, p-value =0.058			
พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองเข้าใจปัญหาและความวิตกกังวลของนักเรียน			
ไม่เคยเลย	32.7%	27.8%	29.0%
นาน ๆ ครั้ง	19.9%	18.8%	19.0%
บางครั้ง	24.1%	25.1%	24.9%
เป็นส่วนมาก	12.6%	14.6%	14.1%
เป็นประจำ	10.7%	13.7%	13.0%
รวม (จำนวน)	1314	4106	5420
Chi-Square = 18.881, df=4, p-value =0.001			

ตาราง 30 ความสัมพันธ์ระหว่างการไม่ได้เข้าเรียนหรือไม่ได้ไปโรงเรียนและพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์

ปัจจัยด้านครอบครัว	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน		รวม %
	ดื่ม	ไม่ดื่ม	
นักเรียนไม่ได้เข้าเรียนหรือไม่ได้ไปโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต			
เคย	30.6%	16.7%	20.1%
ไม่เคย	69.4%	83.3%	79.9%
รวม (จำนวน)	1330	4105	5435
Chi-Square = 121.141, df=1, p-value <0.001			

2.9 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนคู่นอนที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยและการคุมกำเนิดด้วยวิธีอื่น

จำนวนคู่นอนที่นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยและการคุมกำเนิดด้วยวิธีอื่น โดยผลการศึกษาแสดงดังตารางที่ 31

ตาราง 31 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนกับพฤติกรรมการใช้ถุงยางในครั้งล่าสุดของการมีเพศสัมพันธ์

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน	จำนวนคู่นอนที่เคยมีเพศสัมพันธ์		รวม %
	1 คน	≥2 คน	
พฤติกรรมการใช้ถุงยางในครั้งล่าสุดของการมีเพศสัมพันธ์			
ใช้	70.9%	65.0%	68.0%
ไม่ใช้	29.1%	35.0%	32.0%
รวม (จำนวน)	294	316	610
Chi-Square = 2.454, df=1, p-value =0.117			
พฤติกรรมการใช้วิธีการคุมกำเนิดวิธีอื่น			
ใช้	52.3%	51.4%	51.9%
ไม่ใช้	47.7%	48.6%	48.1%
รวม (จำนวน)	317	331	648
Chi-Square = 3.080, df=1, p-value =0.079			

2.10 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมทางกาย และการนอนหลับ กับน้ำหนักของนักเรียน

ผลความความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมทางกาย และการนอนหลับ กับน้ำหนักของนักเรียน แสดงดังตารางที่ 32 พบว่า การมีกิจกรรมทางกายและการนอนหลับกับน้ำหนักของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับน้ำหนักของนักเรียน

ตาราง 32 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีกิจกรรมทางกายและการนอนหลับกับน้ำหนักของนักเรียน

การมีกิจกรรมทางกายและการนอนหลับ	น้ำหนักของนักเรียน				รวม %
	น้ำหนักต่ำกว่าปกติ	ปกติ	น้ำหนักเกิน	อ้วน	
นักเรียนทำกิจกรรมทางกายที่รวมแล้วไม่น้อยกว่า วันละ 60 นาที ในระหว่าง 7 วัน ก่อนการสำรวจ					
ไม่ได้ออกกำลังกาย	29.8%	29.8%	32.3%	30.4%	30.1%
ออกกำลังกาย	70.2%	70.2%	67.7%	69.6%	69.9%
รวม (จำนวน)	419	3881	662	368	5330
Chi-Square = 1.802, df=3, p-value =0.614					
นักเรียนทำกิจกรรมทางกายเพื่อให้กล้ามเนื้อแข็งแรง เช่น วิดพื้น ลูก-นั่ง หรือ ยกน้ำหนัก เป็นต้น มากกว่า3 วันต่อสัปดาห์					
ไม่	71.5%	69.5%	68.8%	72.1%	69.8%
ใช่	28.5%	30.5%	31.2%	27.9%	30.2%
รวม (จำนวน)	431	3965	682	377	5455
Chi-Square = 2.048 , df=3, p-value =0.563					
นักเรียนเดินหรือขี่จักรยานไปและกลับระหว่างบ้านกับโรงเรียนในระหว่าง 7 วัน ก่อนการสำรวจ					
ไม่	59.1%	58.6%	56.0%	57.7%	58.3%
ใช่	40.9%	41.4%	44.0%	42.3%	41.7%
รวม (จำนวน)	430	3948	682	376	5436
Chi-Square =1.781, df=3, p-value =0.619					

ตาราง 32 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการออกกำลังกายกับน้ำหนักของนักเรียน (ต่อ)

การมีกิจกรรมทางกายและการนอนหลับ	น้ำหนักของนักเรียน				รวม %
	น้ำหนักต่ำกว่าปกติ	ปกติ	น้ำหนักเกิน	อ้วน	
นักเรียนมีพฤติกรรมเนือยนิ่งโดยใช้เวลา ดูโทรทัศน์ เล่นเกมส์คอมพิวเตอร์ คุยกับ เพื่อน อ่านหนังสือ หรือคุยโทรศัพท์ มากกว่า 3 ชั่วโมง/วัน					
ไม่	41.3%	35.7%	36.3%	38.0%	36.3%
ใช่	58.7%	64.3%	63.7%	62.0%	63.7%
รวม (จำนวน)	429	3951	678	374	5432
Chi-Square =5.701, df=3, p-value =0.127					
นักเรียนนอนในเวลากลางคืนของวันที่ไป โรงเรียน มากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน					
ไม่	71.8%	73.9%	72.5%	76.0%	73.7%
ใช่	28.2%	26.1%	27.5%	24.0%	26.3%
รวม (จำนวน)	412	3874	669	359	5314
Chi-Square =2.292, df=3, p-value =0.514					